
Zbornik za umetnostno zgodovino

Archives d'histoire de l'art

Art History Journal

Izhaja od / Publié depuis / Published Since 1921

Nova vrsta / Nouvelle série / New Series LVII–LVIII

Ljubljana 2021–2022

ZBORNIK ZA UMETNOSTNO ZGODOVINO N.S. LVII–LVIII/2021–2022

Izdalo in založilo / Published by

SLOVENSKO UMETNOSTNOZGODOVINSKO DRUŠTVO, LJUBLJANA
C/O FILOZOFSKA FAKULTETA UNIVERZE V LJUBLJANI
ODDELEK ZA UMETNOSTNO ZGODOVINO, AŠKERČEVA 2
SI – 1101 LJUBLJANA, SLOVENIJA

Uredniški odbor / Editorial Board

KATRA MEKE, glavna in odgovorna urednica / Editor in Chief
SAMO ŠTEFANAC, urednik tekoče številke / Editor of the Current Volume
NEŽA ČEBRON LIPOVEC, NATAŠA IVANOVIĆ, MATEJ KLEMENČIČ,
FRONCI LAZARINI, HELENA SERAŽIN, KATARINA ŠMID, SAMO ŠTEFANAC

Mednarodni svetovalni odbor / International Advisory Board

LINDA BOREAN, FRANCESCO CAGLIOTI, NINA KUDIŠ, VLADIMIR MARKOVIĆ,
INGEBORG SCHEMPER SPARHOLZ, CARL BRANDON STREHLKE

Tehnična urednica / Production Editor

SARA TURK MAROLT

Lektoriranje / Language Editing

NIKO HUDELJA (NEMŠČINA), KATJA KRIŽNIK JERAJ (SLOVENŠČINA),
JOSH ROCCHIO (ANGLEŠČINA)

Prevajalci povzetkov in sinopsisov / Translators for Summaries and Abstracts
MAJA LOZAR ŠTAMCAR, SAMO ŠTEFANAC, KATJA URŠIČ

Obliskovanje in postavitev / Design and Typesetting

STUDIOBOTAS

Tisk / Printing

TISKARNA KNJIGOVEZNICA RADOVLJICA

Naklada / Number of Copies Printed

300 IZVODOV

Indeksirano v / Indexed by

BHA, FRANCIS

© SLOVENSKO UMETNOSTNOZGODOVINSKO DRUŠTVO, 2022

ZA AVTORSKE PRAVICE REPRODUKCIJ ODGOVARJajo AVTORJI OBJAVLJENIH
PRISPEVKOV.

ISSN 0351-224X

ZBORNIK ZA UMETNOSTNO ZGODOVINO IZHAJA OB FINANČNI PODPORI
JAVNE AGENCIJE ZA RAZISKovalno DEJAVNOST REPUBLIKE SLOVENIJE

Kazalo / Contents

JANEZ HÖFLER

Zbornik za umetnostno zgodovino – prvih sto let

11

RAZPRAVE IN ČLANKI / ESSAYS AND ARTICLES

KATARINA ŠMID

Heracles and Alcestis in the Tomb in Šempeter.

19

An Atticising Provincial Relief

Herakles in Alkestida na šempetski grobnici.

Aticizirajoči provincialni relief

GUIDO TIGLER

Un Sansone del Maestro di Artù

33

Upodobitev Samsona »Arturjevega mojstra«

RENATA NOVAK KLEMENČIČ

Nekaj novih izhodišč za rekonstrukcijo koprske romanske stolnice 45

Reconsidering the Reconstruction of the Romanesque

Cathedral in Koper

SARA TURK MAROLT

Izgubljene, pozabljene in novo odkrite srednjeveške stenske

61

poslikave iz nekdanje cerkve in samostana sv. Frančiška v Kopru

*Perduti, dimenticati e recentemente scoperti: gli affreschi medievali
della chiesa e del convento di San Francesco a Capodistria*

ANABELLE KRIŽNAR

Avtorstvo stenskih poslikav, pripisanih Janezu Aquili, na osnovi

83

materialne karakterizacije ometov in slikarskih tehnik

*Authorship of Wall Paintings Attributed to Johannes Aquila
on the Basis of Material Characterization of Plasters
and Painting Techniques*

GAŠPER CERKOVNIK	
Srednjeveška fragmenta Živega križa in Pohoda sv. Treh kraljev v Topolšici: novoodkrito delo t. i. vojvodske delavnice	95
<i>Medieval Fragments of the Living Cross and Procession of the Magi in Topolšica: a New Work by So-called "Ducal Workshop"</i>	
MOJCA JENKO	
Lepa Sočutna s Starih Svetih gorà nad Podsredo v luči novejših spoznanj	107
<i>Das schöne Vesperbild von Stare Svete gore nad Podsredo im Licht neuer Erkenntnisse</i>	
KATARINA RICHTER	
Poslikava starejše beljaške slikarske delavnice v cerkvici sv. Doroteje v Žabnicah (Camporosso in Valcanale)	121
<i>Die Fresken der Älteren Villacher Werkstatt in der Kirche der Heiligen Dorothea in Žabnice (Camporosso in Valcanale)</i>	
NATAŠA GOLOB	
Magister Briccius Preprost de Cilia in njegove knjige	137
<i>Magister Briccius Preprost de Cilia and his Books</i>	
MIJA OTER GORENČIČ	
Epitaf Jurija Ravbarja. Razrešena uganka nagrobne freske s konca 15. stoletja v stički cerkvi	155
<i>Georg Rauber's Epitaph. The Mystery of the Late 15th-Century Painted Epitaph in the Stična Cistercian Church Solved</i>	
ALESSANDRO QUINZI	
Correggio, Schongauer e i dipinti per la Cappella Del Bono	169
<i>Correggio, Schongauer in slike za kapelo Del Bono</i>	

UROŠ LUBEJ
Slikar Joannes Almenak (Antwerpen ?, ok. 1640/45–po 1684) 181
The Painter Joannes Almenak
(Antwerpen ?, ca. 1640/45 – after 1684)

ENRICO LUCCHESE
Un disegno americano di Pietro Liberi per il duomo di Lubiana 199
Risba Pietra Liberija za ljubljansko stolnico v Ameriki

MONIKA OSVALD
Giovanni Pacassi starejši († 1697) in veliki oltar v Marijini cerkvi 211
na Sveti Gori pri Gorici (pred 1686)
Giovanni Pacassi il Vecchio († 1697) e l'altar maggiore
nel Santuario mariano di Monte Santo di Gorizia (prima del 1686)

STEFANO ALOISI
Considerazioni su di alcune sculture in Friuli 225
ascritte a Giovanni Bonazza
Razmišljanja o nekaterih skulpturah v Furlaniji,
pripisanih Giovanniju Bonazzi

PAOLO GOI
Per Bernardo Tabacco 239
Predlog za Bernarda Tabacca

BLAŽ KORPNIK
Nekaj novosti o kiparju Gregorju Božiču 253
New Findings on the Sculptor Gregor Božič

METODA KEMPERL
Kanoniška hiša Ciril-Metodov trg 6 in arhitekt Candido Zulliani 267
The Chapterhouse at Ciril-Metodov Trg 6 and the Architect Candido Zulliani

POLONA VIDMAR Portret Franca Antona grofa Schrattenbacha (1712–1783) v Oaxaci <i>The Portrait of Franz Anton Count Schrattenbach (1712–1783)</i> <i>in Oaxaca</i>	287
MARJETA CIGLENEČKI Avguštin Stegenšek – fotograf <i>Avguštin Stegenšek – Photographer</i>	303
FRANCI LAZARINI Nekdanje evangeličansko župnišče v Radljah ob Dravi – neznano zgodnje delo Otta Bartninga <i>Former Evangelical Parson's House in Radlje ob Dravi –</i> <i>Unknown Early Work by Otto Bartning</i>	323
KATJA MAHNIČ Steletovo poročilo o varstvu spomenikov v prvem Zborniku za umetnostno zgodovino <i>Stelè's Report on Monument Protection in the First Volume</i> <i>of Zbornik za umetnostno zgodovino</i>	337
MAJA LOZAR ŠTAMCAR Mladi Gojmir Anton Kos in srednjeevropsko oblikovanje pohištva v drugem in tretjem desetletju dvajsetega stoletja <i>The Formative Years of Gojmir Anton Kos and the Central</i> <i>European Furniture Design Developments of the 1910s and 1920s</i>	351
LUCA CABURLOTTO La Slovenia nei manifesti del Museo nazionale collezione Salce di Treviso <i>Slovenija na plakatih zbirke Salce v Museo nazionale v Trevisu</i>	369

ŠPELA GROŠELJ

Hagija Sofija – model za klasične osmanske in sodobne
turške mošeje? Primer nove mošeje na trgu Taksim

*Hagia Sophia as Model for the Classical Ottoman
and a Possible Model for Contemporary Turkish Mosques?
An Example of the New Mosque on the Taksim Square*

Avtorstvo stenskih poslikav, pripisanih Janezu Aquili, na osnovi materialne karakterizacije ometov in slikarskih tehnik

ANABELLE KRIŽNAR

Janez Aquila, prvi na slovenskem ozemlju delajoči slikar, čigar ime poznamo zahvaljujoč njegovim podpisanim delom,¹ je odličen predstavnik mednarodnega slikarskega sloga ok. 1400 v srednje-vzhodni Evropi in kot tak pomemben umetnik tudi v širšem evropskem prostoru. Predstavlja zanimivo kombinacijo med italijanskim, predvsem južnotirolskim Trecentom in srednjeevropskim, na prvem mestu avstrijskim in praškim slikarstvom.² Dela, ki jih umetnostnozgodovinska stroka pripisuje njemu ali njegovi delavnici, se danes nahajajo v treh državah, na Madžarskem, v Sloveniji, v Avstriji, in sicer: v ladji in prezbiteriju cerkve Marijinega oznanenja (prvotno Sv. Trojice) v Veleméru (1377/78), v prezbiteriju (1380/81–1383) in ladji (1389) stare župne cerkve Marijinega vnebovzetja v Turnišču, v ladji in prezbiteriju cerkve sv. Martina v Martjancih (datirana 1392), kjer se je Aquili pridružil t. im. Mojster martjanskih apostolov, v Pistorjevi hiši (okoli 1390) in na zunajščini

¹ Dénes RADÓCSAY, *Wandgemälde im mittelalterlichen Ungarn*, Budapest 1977, p. 26; Maria PROKOPP, *Murals in east central Europe, particularly Hungary*, Budapest 1983, pp. 141–142, 166; Janez HÖFLER – Janez BALAŽIC, *Johannes Aquila*, Murska Sobota 1992, pp. 14, 18; Janez HÖFLER, *Srednjeveške freske v Sloveniji: Vzhodna Slovenija*, 4, Ljubljana 2004, pp. 18, 20, 136, 232; Janez BALAŽIC, *Stensko slikarstvo v dobi Luksemburžanov v vzhodnem panonskem prostoru* (doktorska disertacija, Univerza v Ljubljani), Ljubljana 2008, pp. 160, 232.

² France STELÈ, *Slikarstvo v Sloveniji od 12. do srede 16. stoletja*, Ljubljana 1969, p. 136, 170–174; France STELÈ, *Gotsko stensko slikarstvo*, Ljubljana 1992 (*Ars Sloveniae*), pp. 10–11; RADÓCSAY 1977, cit. n. 1, pp. 26–28; PROKOPP 1983, cit. n. 1, pp. 106, 142, 166; *Johannes Aquila und die Wandmalerei des 14. Jahrhunderts. Tagungsbeiträge und Dokumente aus den Sammlungen des Landesdenkmalamts*/ Budapest, Beiträge der Tagung vom 15.–20. Oktober 1984 (ed. Ernő Marosi), Budapest 1989; János VÉGH, Johannes Aquila, die Wurzeln seines Stils, *Kunsthistorisches Jahrbuch Graz*, XXIV, Graz 1990, pp. 114–126; HÖFLER – BALAŽIC 1992, cit. n. 1, pp. 20, 22, 30, 40, 44; Elga LANC, *Corpus der mittelalterlichen Wandmalereien Österreichs: Steiermark*, 2, Wien 2002, pp. 24–27, 94–96 z dodatno literaturo; HÖFLER 2004, cit. n. 1, pp. 19–21, 136–140, 232–236 z dodatno literaturo; Gašper CERKOVNIK, Nekaj opažanj ob poslikavi župnijske cerkve sv. Martina v Martjancih, *Zbornik za umetnostno zgodovino*, n. s. XLII, Ljubljana 2006, pp. 21–46; Janez BALAŽIC, Wall-paintings and their Character in the West Pannonia Milieu, *Art and architecture around 1400: Global and regional perspectives* (edd. Marjeta Ciglenečki – Polona Vidmar), Ljubljana 2012, pp. 261–270.

župne cerkve sv. Janeza Krstnika (ok. 1405) v Bad Radkersburgu ter v prezbiteriju nekdanje samostanske cerkve avguštincev-eremitov v Fürstenfeldu (ok. 1400).³ Stroka zadnje tri lokacije pripisuje predvsem delovanju Aquilove delavnice z verjetnim sedežem v Bad Radkersburgu, ko naj bi sam mojster prevzel predvsem vodstveno in poslovno plat delovanja.

Stroka se tudi strinja, da so v poznejših, avstrijskih Aquilovih delih precejšnja slogovna odstopanja od njegovih zgodnejših del na današnjem madžarskem in slovenskem ozemlju, zato se poraja logično vprašanje o njihovem avtorstvu ter o razmerju delovanja pomočnikov in učencev. S tem ciljem in z namenom poznavanja materialov in slikarskih tehnik, uporabljenih pri izdelavi omenjenih poslikav, smo vse slikarske cikle analizirali s tehnično-materialne plati na osnovi natančnega pregleda poslikav *in situ* in instrumentalnih analiz z uporabo invazivnih in neinvazivnih metod. Zaradi različnih dovoljenj pristojnih služb za spomeniško varstvo in cerkevnih avtoritet v omenjenih državah uporabljene metode niso bile na vseh lokacijah iste, kar tudi vpliva na vrsto rezultatov, ki niso vedno popolnoma primerljivi. Kljub temu so analize prispevale pomembne podatke za razumevanje načina izdelave poslikav, uporabljenih materialov in tehnične kakovosti, kar lahko prenesemo tudi na problema avtorstva. V tem članku se bomo osredinili na omete in z njimi povezane slikarske tehnike. Pri raziskavi stenskih poslikav smo iskali informacije o: (a) sestavi ometa, (b) številu njegovih plasti, (c) nanosih dnevnic (*giornata, pontata*), (č) uporabi apnenega beleža in (d) slikarski tehnični – *a fresco* (na svež omet), *a secco* (na suh omet), apnena tehnika.

V Veleméru so odgovorne službe strogo prepovedale odvzem vzocev, zato smo lahko uporabili le neinvazivne analitične metode. Poslikave smo tako preučili z digitalnim mikroskopom, s prenosno fluorescenco rentgenskih žarkov (XRF) in s spektroskopijo z optičnimi vlakni v vidni svetlobi (VIS-FORS). Na preostalih lokacijah smo odvzeli vzorce ometov in barvnih plasti, ki smo jih najprej dokumentirali z digitalnim mikroskopom in jih v laboratoriju analizirali s stacionanim XRF aparatom. Vzorce smo nato pripravili glede na izbrane analitične tehnike. Iz večine smo v prozorni akrilni smoli izdelali prečne prereze, ki smo jih preučili z optičnim mikroskopom (OM) in z vrstičnim elektronskim mikroskopom z energijsko

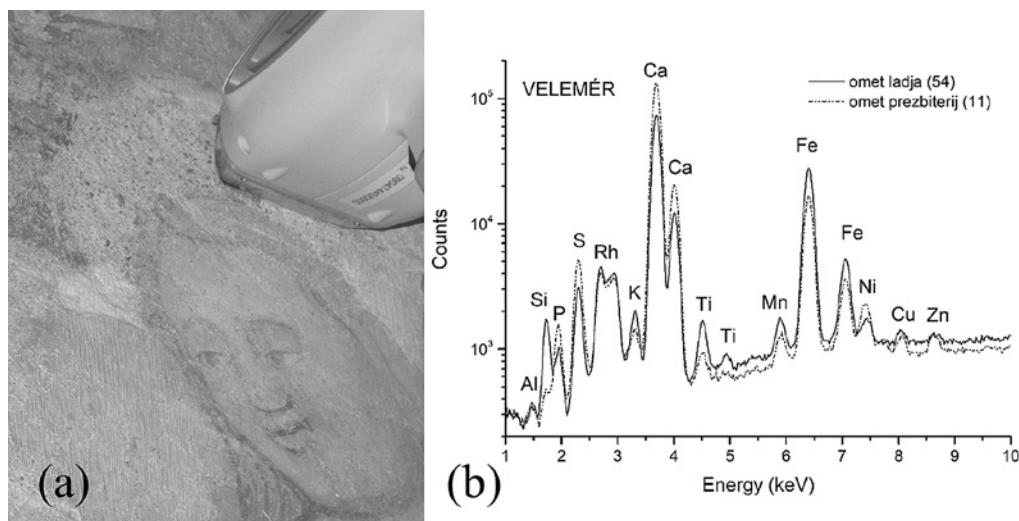
³ STELÈ 1969, cit. n. 2, pp. 136, 157–174; STELÈ 1972, cit. n. 2, pp. 52–57, 58–59; RADOCSAY 1977, cit. n. 1, pp. 160–163; PROKOPP 1983, cit. n. 1, pp. 124, 141–142, 165–167; Johannes Aquila... 1989, cit. n. 2, pp. 39–120; LANC 2002, cit. n. 2, pp. 21–29, 91–100; HÖFLER 2004, cit. n. 1, pp. 136–140, 229–236; VÉGH 1990, cit. n. 2; HÖFLER – BALAŽIC 1992, cit. n. 1, pp. 18, 28, 32, 34, 38, 40, 44, 46; CERKOVNIK 2006, cit. n. 2; BALAŽIC 2008, cit. n. 1, pp. 104–112, 120–125; 136–160, 230–237; BALAŽIC 2012, cit. n. 2, pp. 265–267.

disperzijsko analizo rentgenskih žarko (SEM-EDX). Omete smo na drobno zmleli in jih analizirali z difrakcijo rentgenskih žarkov.⁴ XRF in EDX omogočata identifikacijo kemičnih elementov analiziranega materiala in sta primerni predvsem za označbo anorganskih materialov, torej ometov in pigmentov. OM prek večkratne povečave razkrije strukturo vzorca, barvnih plasti in slikarsko tehniko, kar je pod mnogo večjo povečavo cilj tudi SEM, ki pa prek črno-bele slike razkrije natančnejšo sestavo vzorca in skupaj z EDX omogoča izredno natančno kemično analizo izbranih točk ali con. VIS-FORS na osnovi odbojnosti vidne svetlobe loči med različnimi podobnimi barvami in s tem pomaga pri identifikaciji pigmentov. XRD nudi zelo natančno molekularno sestavo vzorca in se ga pri stenskih poslikavah uporablja predvsem za omete, saj prispeva informacije o vezivu (apnu) in polnilu (pesek, nečistoče).⁵ Primerjava med rezultati z vseh omenjenih lokacij nudi pomembne informacije, ki pa sprožajo nekaj nesoglasij z dosedanjimi slogovnimi opredelitvami Aquilovih del.

Ometi vseh izbranih stenskih poslikav so narejeni kot mešanica apna in peska, a njihovo razmerje, vsebnost in čistoča se razlikujejo. Rezultati iz Veleméra niso popolnoma primerljivi s tistimi z drugih lokacij, saj ni odvzetih vzorcev in zato ne natančne XRD analize. Vseeno lahko na osnovi natančnega pregleda *in situ* in XRF analiz (sl. 1a) sklenemo, da je omet narejen iz apna (Ca) in peska, ki je bogat s kremenom (Si) in železovimi oksidi (Fe). Vsebuje tudi precej žvepla (S), kar identificira mavec, verjetno kemično degradacijo kalcijevega karbonata (CaCO_3) v kalcijev sulfat (CaSO_4). Do tega ponavadi pride zaradi prisotnosti žveplovga oksida

⁴ Vzorce iz Martjancev in Turnišča smo že pred leti analizirali v španskem laboratoriju Inštituta za raziskavo materialov (ICMSE-CSIC) v Sevilli, nove iz Bad Radkersburga in Fürstenfelda pa v nemških laboratorijih Zveznega zavoda za razvoj in analizo materialov (BAM) v Berlinu. Čeprav so rezultati slovenskih analiz že objavljeni, jih vključujemo v članek za celotnejše razumevanje predstavljene tematike (Anabelle KRIŽNAR, *Slog in tehnika Srednjeveškega stenskega slikarstva*, Ljubljana 2006, pp. 66–68, 178–182, 259–266; Anabelle KRIZNAR – Antonio Ruíz CONDE – Pedro J. SÁNCHEZ-SOTO, Johannes Aquila and the technique of Gothic mural paintings (14th century), *Heritage, Weathering & Conservation* (edd. Antonio Ruiz-Conde et. al.), 2, Madrid 2006, pp. 867–874).

⁵ Več o nalitičnih tehnikah v izboru publikacij: Franz MAIRINGER, *Naturwissenschaftliche Untersuchungen an Wandmalereien, Historische Technologie und Konservierung von Wandmalerei*, Bern – Stuttgart 1985; Mauro MATTEINI – Arcangelo MOLES, *Scienza e restauro. Metodi d'indagine*, Firenze 1994; Sergio PALAZZI, *Analisi chimica per l'arte e il restauro: Principi, tecniche, applicazioni*, Fiesole 1997; María Luisa GÓMEZ, *Examen Científico aplicado a la conservación de obras de arte*, Madrid 2000; Stefano VOLPIN – Lorenzo APPOLONIA, *Le analisi di laboratorio applicate ai beni artistici policromi*, II, Prato 2002; Claudio SECCARONI – Pietro MOIOLI, *Fluorescenza X: Prontuario per l'analisi XRF portatile applicata a superfici policrome*, Firenze 2004; Gilberto ARTIOLI, *Scientific methods and Cultural Heritage: An introduction to the application of materials science to archaeometry and conservation science*, Oxford – New York 2010; *Handbook of Cultural Heritage Analysis* (edd. Sebastiano D'Amico – Valentina Venuti), New York 2022.

1. (a) In situ XRF analiza ometa, (b) primerjava XRF grafov analize ometa v ladji (54) in prezbiteriju (11). Marijin nimb, Sv. Ana Samotretja, ladijska slavoločna stena, Velemér, cerkev Marijinega oznanjenja

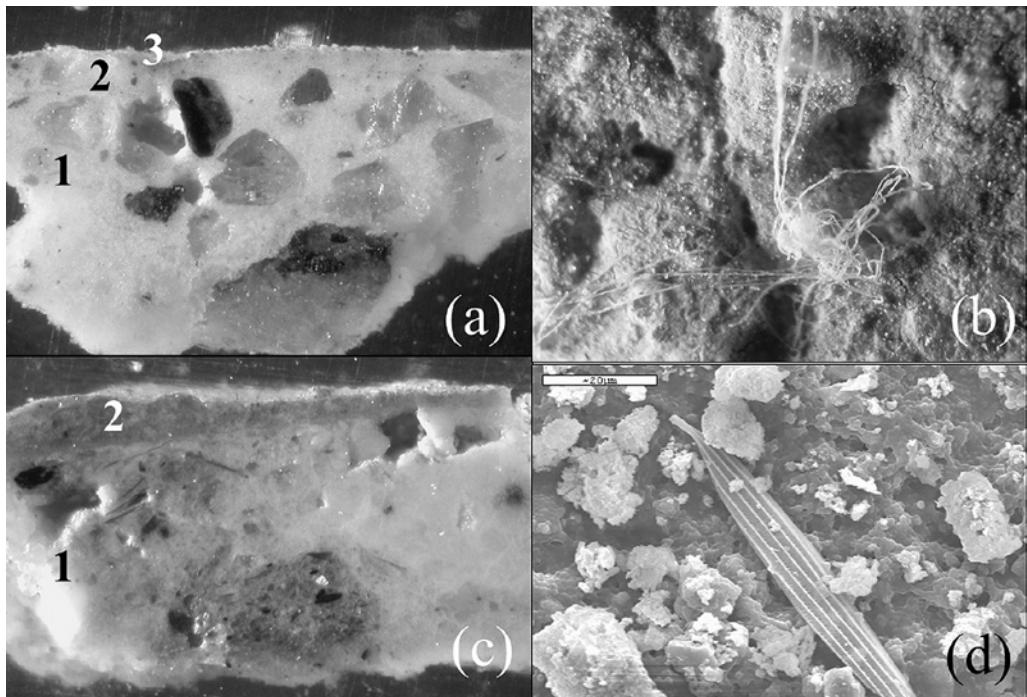
(SO₂) v ozračju, ki povzroči sulfatizacijo veziva.⁶ Ta proces je bil močnejši v prezbiteriju (višja prisotnost S na XRF spektrih), za kar je še potrebno najti razlago (sl. 1b). Omet je bil nanešen po sistemu *giornat* za posamezne prizore, razberemo pa lahko tudi, da je zgornji pas poslikav nastal pred spodnjim in da je delo potekalo z leve proti desni. Zaradi relativno dobre ohranjenosti *intonaca* (glajenca) in poznejših intenzivnih rekonstrukcijskih restavratorskih posegov⁷ števila plasti ometa ne moremo določiti.

V Turnišču in Martjancih so XRD analize identificirale visoko vsebnost kremenovega peska, medtem ko je apna kot veziva sorazmerno malo. V Turnišču so analize odkrile še visoko vsebnost nečistot (ilit, anotrit, albit), kar škodljivo vpliva na obstojnost materiala,⁸ na obeh lokacijah pa smo našli tudi dodana organska vlakna, vidna tako pod optičnim mikroskopom (sl. 2b) kot pod elektronskim (sl. 2d). Ometu naj bi izboljšala trdnost, a je zaradi pomanjkanja veziva kljub temu prhel in

⁶ Paolo MORA – Laura MORA – Paul PHILIPPOT, *La Conservazione Delle Pitture Murali*, Bologna 2001, p. 225; Elena PECCHIONI – Fabio FRATINI – Emma CANTISANI, *Le malte antiche e moderne tra tradizione ed innovazione*, Bologna 2008, p. 187.

⁷ Mariann SALLAZ, Probleme der Erhaltung und der Restaurierung der Wandmalereien in der Kirche von Velemer, *Johannes Aquila...* 1989, cit. n. 2, pp. 82–86.

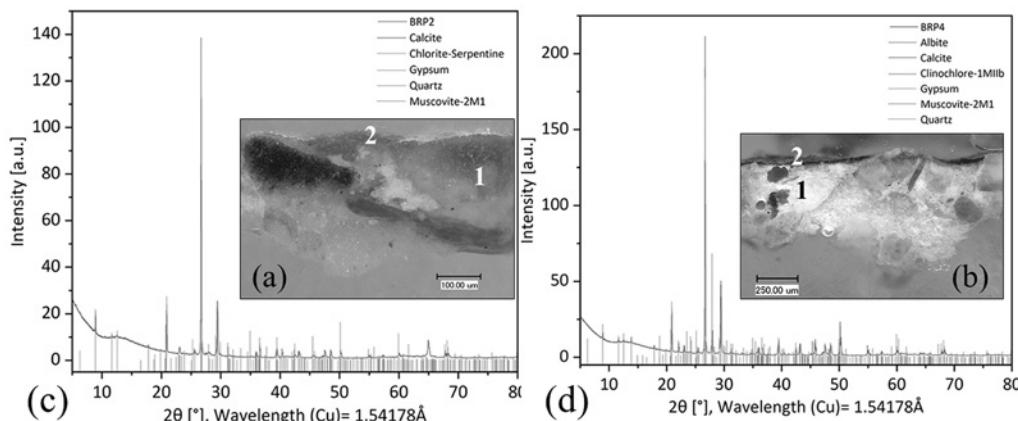
⁸ Nečistoče lahko povzročijo deterioracijo ometa, zato je treba pesek pred njegovo uporabo za omet natančno oprati, kar se očitno na teh dveh lokacijah ni zgodilo. MORA et al. 2001, cit. n. 6, pp. 65–67; PECCHIONI et al. 2008, cit. n. 6, pp. 98–99.

2. (a) Fotografija prečnega prereza vzorca z ometom z optičnim mikroskopom (OM). (1), apnenim beležem (2) in rdečo barvno plastjo (3), (b) Fotografija organska vlakna v ometu z OM. Sv. Ana Samotretja, severna stena ladje, Turnišče, cerkev Marijinega vnebovzetja. (c) Fotografija prečnega prereza vzorca z ometom z OM (1) in rdečo barvno plastjo (2), (d) SEM fotografija organskega vlakna v ometu. Svetnica pod oknom, prezbiterij, Martjanci, cerkev sv. Martina

se hitro drobi, kar je poškodovalo tudi barvne plasti. Na prečnih prerezih so ometi videti rumenkasti in polni peska, razločne pa so tudi grudice apna (sl. 2a, c), kar razkriva, da ometa pred nanosom niso dobro premešali ali da apno ni bilo dovolj odležano. V obeh cerkvah je omet nanešen po sistemu *giornat*, ki sledijo glavnim figuram ali pa so v velikosti posameznih prizorov. Večje so v ladji obeh cerkva, kjer lahko na osnovi prekrivanja plasti tudi razberemo, da so slikali v smeri od vhodnih vrat proti slavoločni steni, hkrati pa, da gre v ladjah v večji meri za delo pomočnikov, ki niso bili tako tehnično več kot sam mojster. Zaradi ohranjenosti glajenca se ne da razločiti, ali so za te poslikave nanesli več plasti ometa.⁹ Čeprav Janeza Aquilo označuje dobro poznavanje fresko tehnike in so njegove lastnoročne poslikave večinoma narejene na svež omet, pa to za njegove učence ne velja. V ladji

⁹ Na tem geografskem prostoru je bilo pogosteje, da so nanesli samo intonaco na že prej obstojeci starejši omet, ki so ga po potrebi prej nakljuvali. *Reclams Handbuch der künstlerischen Techniken* (edd. Albert Knoepfli et. al.), 2, Stuttgart 1990, p. 30.

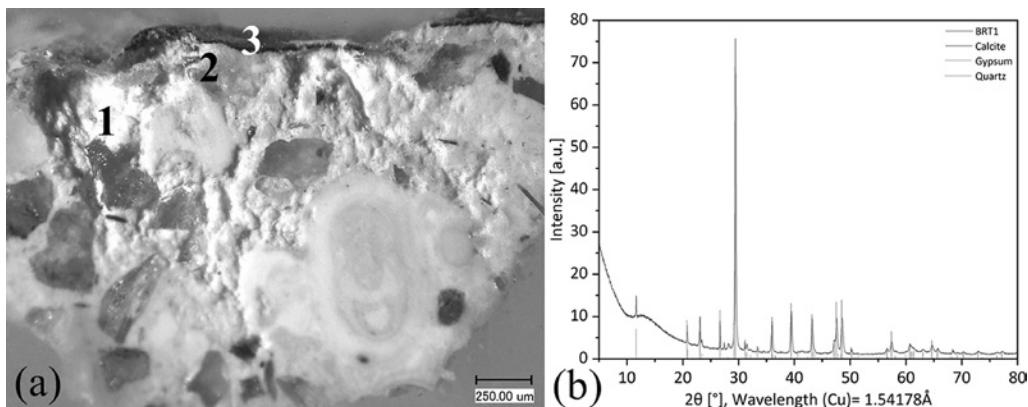

3. (a) Fotografija prečnega prereza vzorca z ometom z OM (1) in rdečo barvno plastjo (2), (b) XRD graf analize ometa. Priamova smrt, severna stena. (c) Fotografija prečnega prereza vzorca z ometom z OM (1) in črno barvno plastjo (2), (d) XRD graf analize ometa. Mačka z mišjo, južna stena, Bad Radkersburg, Pistorjeva hiša

tako v Martjancih kot v Turnišču so nekateri prečni prerezi razkrili apneni belež (sl. 2c), torej apneno tehniko, ki je služila kot pomožna, ko se je omet že preveč sušil. Uporabili so jo za poslikavo sekundarnih površin, končna dela pa so morali izvesti že na suh omet, zato je v teh primerih modelacija pogosto odpadla. Ta belež je pri pomočnikih znatno večji kot pri glavnem mojstru.

V Pistorjevi hiši v Bad Radkersburgu je omet prav tako slabe kakovosti, rumenkast in poln peska na prečnih prerezih (sl. 3a, b). XRD analize so potrdile visoko vsebnost agregata (predvsem kremenčevega peska in številnih nečistoč kot albit, klinoklor, muskovit) in manj apna, zaradi česar ni dovolj veziva, da bi bil omet trden (sl. 3c, d). So pa rezultati odkrili odstopanja med ometom pod prizorom *Priamove smrti* (severna stena) ter ometi pod *Lovskim prizorom* (prav tako na severni steni) ter na prizorih na vzhodni in južni steni. Slednji trije so po analizah sodeč enaki, prvi pa odstopa po vrsti nečistoč, saj ne vsebuje albita, namesto klinoklora pa ima klorit (sl. 3c). Majhna, a vendarle pomembna razlika kaže, da *Priamova in Tisbina legenda* verjetno ni sočasna z ostalo poslikavo, kot to velja v umetnostno-zgodovinski literaturi,¹⁰ in da je morda nastala kot prva poslikava, relativno kmalu zatem pa so morali poslikati celoten prostor in so pri tem prekrili omenjeno legendu z novimi prizori. Kljub fragmentarni ohranjenosti ponekod še lahko

¹⁰ *Priamova in Tisbina legenda* je pripisana Mojstru Martjanskih apostolov, medtem ko naj bi drugo naslikal Aquila. Lovsko sceno je stroka do zdaj ocenjevala kot kasnejšo preslikavo. HÖFLER – BALAŽIČ 1992, cit. n. 1, p. 38; LANC 2002, cit. n. 2, pp. 25–27; BALAŽIČ 2008, cit. n. 1, pp. 105, 108.

4. (a) Fotografija prečnega prereza vzorca z ometom z OM (1), belo barvno plastjo (ne gre za belež) (2) in črno barvno plastjo (3), (b) XRD graf analize ometa. Sv. Wolfgang, Bad Radkersburg, cerkev sv. Janeza Krstnika

razberemo meje dnevnic (na primer na vzhodni steni), a videti je, da so bile dnevnice velike, skoraj kot *pontate*, dolgi vodoravni pasovi ometa. Zaradi tega večji del poslikav le ni mogel nastati *a fresco*, saj se je omet prehitro sušil in s tem izgubil vezivno moč. V osnovi gre vseeno za slikanje na svež omet, a ta se je zaradi nанosa v velikih plasteh, sušil že med nanašanjem osnovnih barvnih plosev. Zato so morali večino dela dokončati na suho s pomočjo organskih veziv, ki pa nam jih še ni uspelo identificirati. Beleža nismo odkrili. Slaba kakovost ometa in večji delež poslikav, dokončanih na suho, sta glavna vzroka za slabo ohranjenost, poleg močne stalne vlage in prisotnosti soli¹¹ v tem kletnem prostoru. Apnene tehnike nismo odkrili nikjer. Slikarska tehnika kaže na delo manj spretnega slikarja, zato bi poslikave v Pistorjevi hiši težko pripisali samemu Janezu Aquili ali Mojstru martjanskih apostolov.

Fragment *Sv. Bolfganga* z zunanjščine župne cerkve v istem mestu preseneča s popolnoma drugačnim, svetlim in visokokakovostnim ometom. Narejen je iz večje količine apna in manj polnila, ki je predvsem zelo čista mešanica drobljenega apnenca in kremenčevega peska, kar lahko potrdimo tudi na osnovi svetlih zrnč, vidnih na prečnih prerezih (sl. 4a, b). Na tej lokaciji smo tudi odkrili dve plasti ometa, spodnji *arriccio* in zgornji *intonaco*, kar kaže na italijansko šolanega ali z

¹¹ Omete so leta 1990 analizirali v kemijskem laboratoriju Restavratorskih delavnic Zveznega zavoda za spomeniško varstvo (Bundesdenkmalamt) na Dunaju in odkrili močno koncentracijo kloridnih in nitratnih soli, pa tudi nenavadno močno sulfatizacijo. Vzorci št. 188–190/90, Poročilo, Zl. 12.664/1/90 BDA, 04.04.1990//27.04.1990.

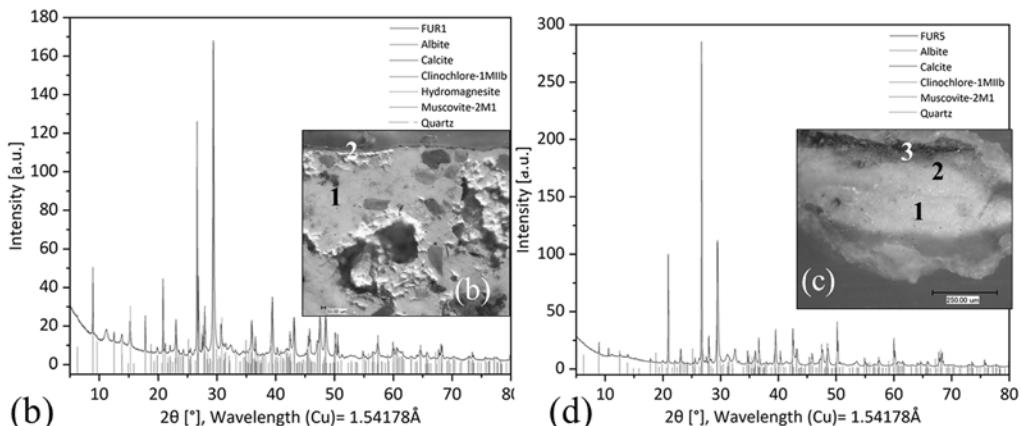
italijanskim slikarstvom zelo podkovanega slikarja.¹² Ti rezultati spodbijajo hipotezo, da bi ta poslikava lahko bila delo Aquile ali njegove delavnice,¹³ saj v njegovih do zdaj znanih delih ne najdemo podobnega ometa. Zaradi fragmentarnosti ne moremo govoriti o dnevnicah. Na osnovi le dveh odvzetih vzorcev zaradi številnih barvnih reintegracij je težko dokončno sklepati na slikarsko tehniko, a glede na kakovostni omet gre verjetno za pravo fresko, s končnimi dodatki na suho.

V Fürstenfeldu smo vzorce lahko vzeli le s srednjega (*Vera Icon, Sv. Daniel in Habakuk*) in spodnjega (medaljoni s *svetniki in apostoli*) slikarskega pasu, do zgornejega (*preroki*) zaradi višine ni bilo mogoče priti. Analize so odkrile precej drugačno sestavo nosilcev. Omet srednjega pasu je zelo svetel, vsebuje veliko apna in precej manj polnila, pridobljenega predvsem s kremenčevim peskom z zelo nizko vsebnostjo nečistoč (albit, klinoklor, muskovit) (sl. 5a, b). Gre za visokokakovosten omet, odličen za slikanje na svež omet, ki spominja na italijansko trecentistično slikarstvo.¹⁴ Kljub temu na enem od prečnih prerezov razberemo plast apnenega beleža, čeprav je bil omet nanešen po sistemu *giornat*, a te so precej velike. Videti je, da zavzemajo celoten prizor in potrjujejo, da je srednji pas nastal pozneje kot *Preroki*, saj gre spodnji omet čez zgornjega. Verjetno se je omet zaradi prevelikih dnevnic sušil in so morali sekundarne površine kot tla in ozadja naslikati na apneni belež, s katerim so omet osvežili in mu dodali vezivno moč. Nasprotno je na spodnjem pasu z medaljoni apneni belež najti na celotni površini, kar vidimo že s prostim očesom na osnovi potez bele barve, nanesene s približno 10 cm širokim čopičem v različnih smereh. Prisotnost beleža, dodanega v več plasteh na temnejši, s peskom zasičeni omet, potrjujejo tudi vsi prečni prerezi (sl. 5c). Sam omet se močno razlikuje od srednjega pasu poslikav in spominja na tiste iz zgodnejših Aquilovih del. Ima nizko vsebnost apna, medtem ko prevladuje količina polnila, predvsem kremenčevega peseka s številnimi nečistočami (prav tako albit, klinoklor, muskovit) (sl. 5d). Poleg enakega tipa nečistoč oba slikarska pasova povezuje tudi kemična sestava apna, ki poleg kalcita (Ca) vsebuje tudi dolomit in hidromagnezit (prisotnost Mg). Tega najdemo tako v apnu zgornjega pasu kot v apnenem beležu pod

¹² Uporaba vsaj dveh, večinoma pa treh ometov, zunanjega (*intonaco*) z višjo vsebnostjo apna in z drobnejšim, svetlejšim peskom, je bila standardni postopek v italijanskem slikartvu od Trecenta dalje. *Reclams Handbuch ...* 1990, cit. n. 9, pp. 61–62; MORA et al. 2001, cit. n. 6, pp. 143–147; Ernst BERGER, *Fresco- und Sgraffito-Technik. Nach ältern und neuern Quellen*, München 2009, pp. 7–9; Lara BROECKE, *Cennino Cennini's Il libro dell'arte* (poglavlja 67–87), London 2015, pp. 97–125.

¹³ Josef A. JANISCH, *Topografisch – statistisches Lexikon von Steiermark*, 2, Graz 1885, p. 605; BALAŽIĆ 2008, cit. n. 1, p. 112; HÖFLER – BALAŽIĆ 1992, cit. n. 1, p. 46. Lancova fragmenta ne pripisuje Aquilovi roki. LANC 2002, cit. n. 2, p. 20.

¹⁴ Ibid. cf. n. 12.

5. (b) XRD graf analize ometa, (b) Fotografija prečnega prereza vzorca z ometom z OM (1) in rdečo barvno plastjo (2). Vera Icon, južno-vzhodni zaključek prezbiterija. (c) Fotografija prečnega prereza vzorca z dvema plastema apnenega beleža (1, 2) in vijolično barvno plastjo, (d) XRD graf analize ometa. Apostol v prvem medaljonu, južna stena prezbiterija. Furstenfeld, nekdanja samostanska cerkev avguštincev-eremitov

medaljoni, ne pa v samem ometu pod medaljoni. Prisotnost hidromagnezita nam morda kaže, da so apno pridobili lokalno, ni pa še dovolj močan dokaz za to, da gre – kljub slogovni in tehnični razliki med zgornjim in spodnjim pasom – tudi za delo iste delavnice, a popolnoma različnih slikarskih rok v sklopu Aquilove delavnice, kar predstavljajo dosedanje slogovne ugotovitve.¹⁵ Zakaj enakega apna ni v ometu pod medaljoni, ni jasno, razen če morda omet ni sočasen s poslikavo. A tudi tega so nanesli po sistemu dnevnic, zato res preseneča uporaba debelega apnenega beleža in ne podpira hipoteze o zgodnejšem ometu. Verjetno se je nosilec že posušil pred samim slikanjem, za kar so morda »krivi« slabše usposobljeni slikarji, ki so delali v spodnjem pasu. Nikjer v prezbiteriju ni moč razbrati, ali so poslikave narejene na večplastni omet, čeprav bi to, glede na visoko kakovost *intonaca*, lahko sklepali vsaj za srednji pas. Le-ta je večinoma naslikan *a fresco* z lokalnim dodatkom apnene tehnike (kot pomožna) in zaključnimi deli narejenimi *a secco*; teh je malo, saj je modelacija še vedno zelo dobro ohranjena. Po drugi strani pa so medaljoni v celoti narejeni v apneni tehniki; belež se skupaj z barvnimi plastmi lušči

¹⁵ HÖFLER – BALAŽIC 1992, cit. n. 1, pp. 44–46; LANC 2002, cit. n. 2, p 95–96; BALAŽIC 2008, cit. n. 1, p. 124.

Članek je nastal v okviru raziskovalnega projekta *Transformacije – iz materialnega v virtualno. Digitalni korpus stenskega slikarstva – nove razsežnosti raziskav srednjeveške umetnosti v Sloveniji* (J6-2587), ki ga iz državnega proračuna sofinancira Javna agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije. Avtorica se zahvaljuje tudi Fundaciji Alexander von Humboldt za možnost raziskav v tujini.

z ometa, zaradi tega je ta plast slikarij močno poškodovana, veliko modelacije pa se je tudi izgubilo, kar vodi tudi v težjo slogovno označbo.

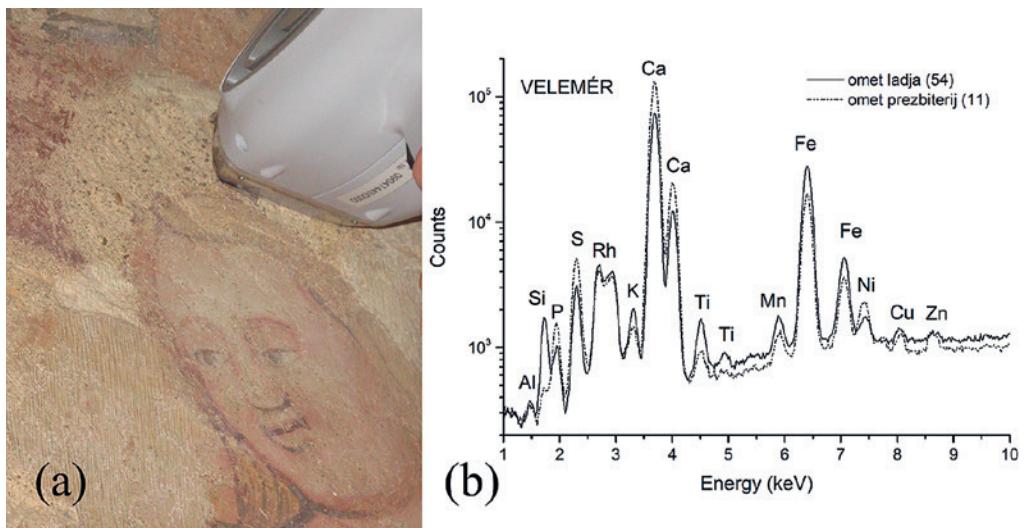
Nove hipoteze, ki se postavljajo na osnovi materialne analize ometov, bo treba ovrednotiti še z umetnostnozgodovinskega stališča, v ta pregled pa dodati tudi analizo pigmentov in veziv, raziskavo nanosov barvnih plasti in predvsem slikarskih postopkov od pripravljalnih del (predrisba, vtiski, vreznine...) do barvne modelacije, kar je še v teku.

Viri ilustracij: osebni arhiv avtorice (1–5)

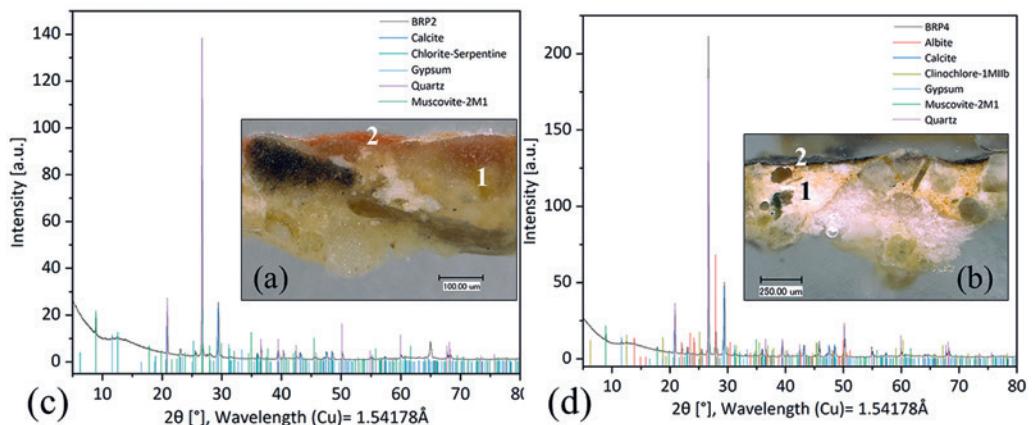
Authorship of Wall Paintings Attributed to Johannes Aquila on the Basis of Material Characterization of Plasters and Painting Techniques

SUMMARY

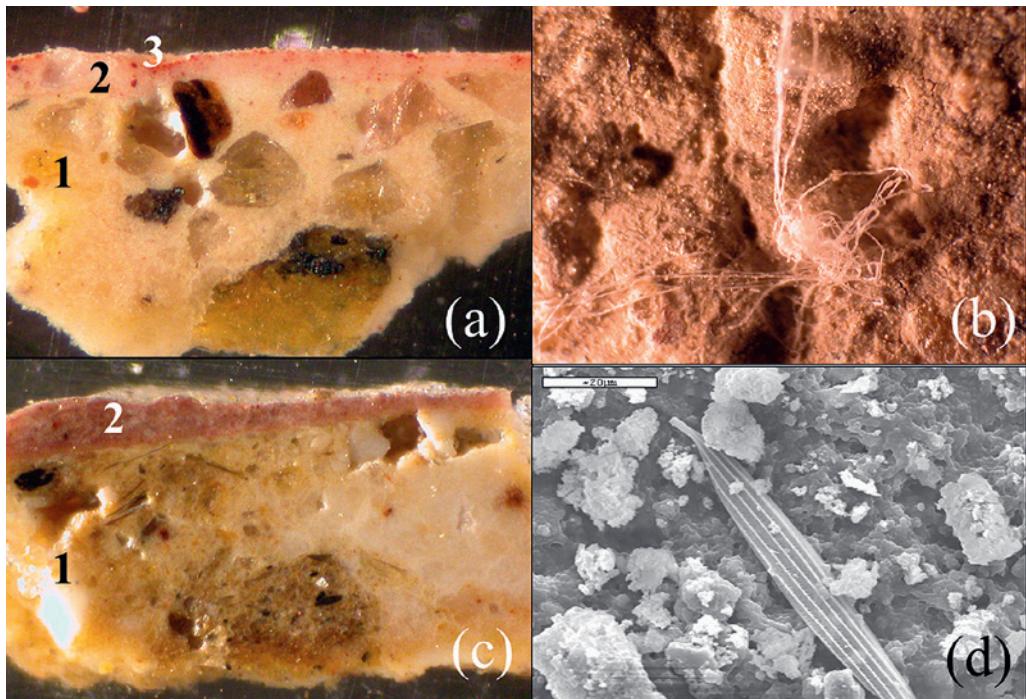
Mural paintings attributed to Johannes Aquila and his workshop in Hungary, Slovenia and Austria have been thoroughly studied by art history. This research presents their material and technical analysis, focusing on plasters and painting techniques. Non-invasive (XRF, VIS-FORS) and invasive (OM, SEM-EDX, XRD) analytical methods have been applied. Results reveal that the typical plaster used in Aquila's paintings is yellowish, poor in lime and filled with badly washed sand. In slovene localities also organic fibres were found. Nevertheless, in St. Wolfgang fragment (Bad Radkersburg), the plaster is different, much whiter, but still containing low amount of lime as a binder, while the sand is very clean. The mortar in Fürstenfeld (middle layer) is also white and the only one reach in lime, therefore very suitable for *fresco buono*. On the other hand, the difference in impurities suggests a new chronology in Pistorhaus (Bad Radkersburg), putting the *Hunting* contemporary to the rest of the scenes, while *Pyram and Thysbe legend* are possibly of an earlier date. Despite generally bad quality plaster, Aquila's principal technique is *a fresco*, however, his disciples used also lime-wash as auxiliary technique. On the contrary, the medallions in Fürstenfeld are made completely in lime technique on a dry mortar. Paintings were all finished *a secco*, but the part made by Aquila's hand is much smaller than the work carried out by his less skilled disciples. These results will be completed by those related to pigments, binders and painting procedures.

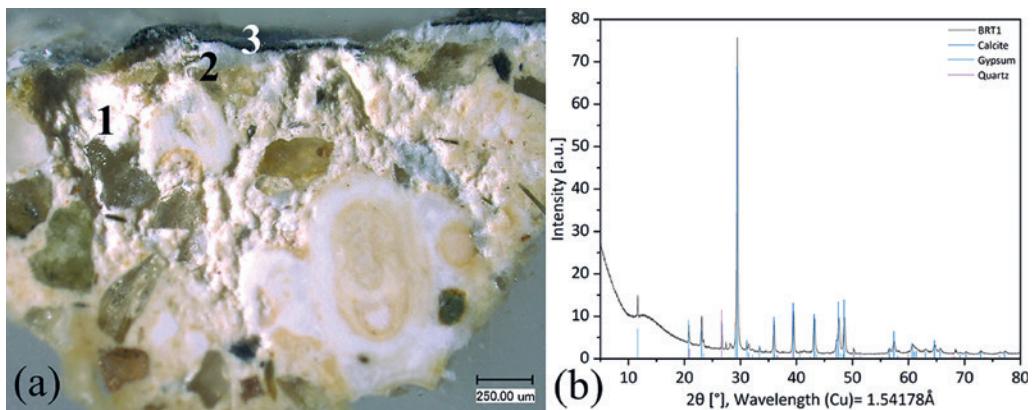
[KRIŽNAR 1] (a) In situ XRF analiza ometa, (b) primerjava XRF grafov analize ometa v ladji (54) in prezbiteriju (11). Marijin nimb, Sv. Ana Samotretja, ladijska slavoločna stena, Velemér, cerkev Marijinega oznanjenja

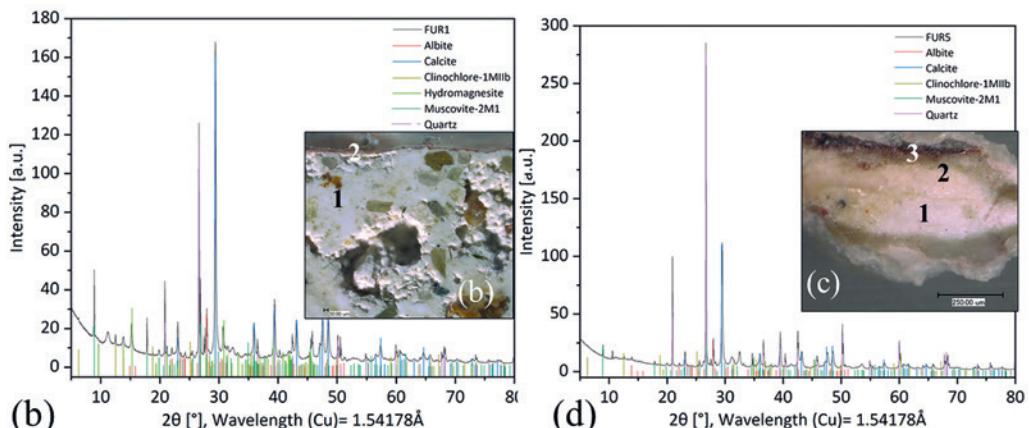
[KRIŽNAR 3] (a) Fotografija prečnega prereza vzorca z ometom z OM (1) in rdečo barvno plastjo (2), (b) XRD graf analize ometa. Priamova smrt, severna stena. (c) Fotografija prečnega prereza vzorca z ometom z OM (1) in črno barvno plastjo (2), (d) XRD graf analize ometa. Mačka z mišjo, južna stena. Bad Radkersburg. Pistorjeva hiša

[KRIŽNAR 2] (a) Fotografija prečnega prereza vzorca z ometom z optičnim mikroskopom (OM). (1), apnenim beležem (2) in rdečo barvno plastjo (3). (b) Fotografija organska vlakna v ometu z OM. Sv. Ana Samotretja, severna stena ladje, Turnišče, cerkev Marijinega vnebovzetja. (c) Fotografija prečnega prereza vzorca z ometom z OM (1) in rdečo barvno plastjo (2), (d) SEM fotografija organskega vlakna v ometu. Svetnica pod oknom, prezbiterij, Martjanci, cerkev sv. Martina

[KRIŽNAR 4] (a) Fotografija prečnega prereza vzorca z ometom z OM (1), belo barvno plastjo (ne gre za belež) (2) in črno barvno plastjo (3), (b) XRD graf analize ometa. Sv. Bolfgang, Bad Radkersburg, cerkev sv. Janeza Krstnika

[KRIŽNAR 5] (b) XRD graf analize ometa, (b) Fotografija prečnega prereza vzorca z ometom z OM (1) in rdečo barvno plastjo (2). Vera Icon, južno-vzhodni zaključek prezbiterija. (c) Fotografija prečnega prereza vzorca z dvema plastema apnenega beleža (1, 2) in vijolično barvno plastjo, (d) XRD graf analize ometa. Apostol v prvem medaljonu, južna stena prezbiterija. Furstenfeld, nekdanja samostanska cerkev avguštincev-eremitov

Sinopsis / Abstracts

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Katarina ŠMID, Herakles in Alkestida na šempetrski grobnici. Aticizirajoči provincialni relief

Ključne besede: Herakles, Alkestida, Šempeter v Savinjski dolini, rimska doba, Vindonij, poliklejтовско kiparstvo, klasicizem

Prispevek obravnava upodobitev Herakla in Alkestide na Vindonijevi grobnici na rimski nekropoli v Šempetu v Savinjski dolini. Četudi motiv relativno pogosto nastopa v rimski dobi in ga v lepem številu zasledimo v donavskih provincah, pa šempetrski prizor od njih izstopa, kar se kaže zlasti v podobi Herakla in skalnati pokrajini, po kateri stopta protagonista. Medtem ko Alkestida najbolje ustrezna liku na stenski sliki v Tiru, pa pri Heraklovem poudarjenem mladostništvu, kontrapostu in navzdol uprtemu pogledu pridejo bolj do izraza poliklejтовski vzori, lik pa še najbolj ustrezna Heraklu na aticizirajočem trifiguralnem reliefu v Vili Torlonia. Na grške vzore nenazadnje kaže tudi skalnata pokrajina s skalo, na kateri počiva kij. Slednji detalj je denimo prisoten pri Lizipu pripisanemu Heraklu tipa Farnese, še bolj izrazito pa pri reliefu št. 12 Telefovega friza Pergamonskega oltarja.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

Katarina ŠMID, Heracles and Alcestis in the Tomb in Šempeter. An Atticising Provincial Relief

Keywords: Heracles, Alcestis, Šempeter in the Valley of Savinja, Roman era, Vindonius, Polyclitan statuary, classicism

This paper discusses the scene of Heracles and Alcestis in Vindonius' tomb in the Roman necropolis of Šempeter in the Savinja Valley. Although the motif is relatively well spread in the Roman era and appears relatively often in the Danubian provinces, the scene in Šempeter stands out especially in the effigy of Heracles and the setting with the outcropping rock, which supports the club. While Alcestis resembles Alcestis on the wall painting in Tyros, Heracles' emphasized adolescence, contrapposto pose, and bowed head draw attention to Polyclitan characteristics, whereas the hero matches at its best Heracles in the Atticizing three-figure relief in Villa Torlonia. Nevertheless, also the rocky setting with the outcropping rock, on which the club lies, points to the Greek roots. That detail is present on to Lysippus attributed Weary Heracles and also in the relief plate no. 12 of the Telephos' Fries from the Great Altar.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Guido TIGLER, Upodobitev Samsona "Arturjevega mojstra"

Ključne besede: Samson v boju z levom, romansko kiparstvo, Arturjev mojster, Modena (Italija) katedrala, Wiligelmo

Objava reliefa v tufastnem apnencu z upodobitvijo Samsona z levom v zasebni zbirkki, ki prihaja iz okolice Modene, se datira v dvajseta leta 12. stoletja in se pripisuje »Arturjevu mojstru«, pripadniku Wiligelmove šole.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

Guido TIGLER, A Depiction of Samson by "Matser of Arthur"

Keywords; Samson and the lion, romanesque sculpture, Arthur Master, Modena (Italy) cathedral, Wiligelmus

Publication of a relief in tufaceous limestone with Samson and the lion, in a private collection, coming from the surroundings of Modena, datable to the 1120s and attributable to the "Master of Arthur", a member of Wiligelmo's school.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Renata NOVAK KLEMENČIČ, Nekaj novih izhodišč za rekonstrukcijo koprsko romanske stolnice

Ključne besede: Koper, stolnica Marijinega Vnebovzetja, romanika, arhitektura, kripta, Oglej, Novigrad

V osnovi romanska bazilika s kripto pod dvignjenim korom in portikom na zahodu je bila v 15. stoletju podaljšana proti zahodu, v baroku pa spremenjena v dvoransko cerkev. Staro romansko stolnico je mogoče rekonstruirati na osnovi tlorisa iz leta 1690, arhitekturnih ostankov, opisov iz zgodnjega novega veka in primerjalnega gradiva. Cerkev je med večimi stolnicami jadranskega prostora tega časa, po tipologiji – gre za triladijsko baziliko, predeljeno s stebri, ki ima apside v ravni vrsti – in po oblikovanju dvignjenega kora nad kripto je primerljiva s Poponovo fazo oglejske bazilike (1021–1031) in s katedralo v Novigradu, ki je prav tako nastala po oglejskih vzorih.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

Renata NOVAK KLEMENČIČ, Reconsidering the Reconstruction of the Romanesque Cathedral in Koper

Keywords: Koper, Capodistria, cathedral, Romanesque, architecture, crypt, Aquileia, Cittanova

The Cathedral of Koper (Ital. Capodistria) was originally a Romanesque basilica with a crypt under a raised choir in its eastern part and with a portico to the west. In the 15th century, it was extended to the west and converted into a hall church in the Baroque period. The old Romanesque cathedral can be reconstructed based on a floor plan from 1690, as well as architectural remains, descriptions from the early modern period, and comparative material. The church is among the larger cathedrals of the time in the Adriatic area. In terms of typology, being a three-nave basilica with columns, apses in a straight

row to the east, and a raised choir above the crypt, it is comparable to the Basilica of Aquileia as it was rebuilt (1021–1031) by Patriarch Popo, and to the cathedral in Novigrad, which was also built following the models of Aquileia.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Sara TURK MAROLT, Izgubljene, pozabljeni in novo odkrite srednjeveške stenske poslikave iz nekdanje cerkve in samostana sv. Frančiška v Kopru

Ključne besede: samostan in cerkev sv. Frančiška, Koper, franciškani, freske, stensko slikarstvo, 14. stoletje

Stenske poslikave so, kljub danes skopim še vidnim ostankom, v srednjem veku krasile tako notranjščino cerkve sv. Frančiška kot tudi nekatere samostanske prostore. V medvojnem obdobju so v sklopu restavratorskih del tržaške Soprintendenze v križnem hodniku zabeležili več odkritih fragmentov fresk, med katerimi sta bili najbolje ohranjeni poslikava (v dveh plasteh) v luneti portala, ki je povezoval križni hodnik s cerkvijo, in poslikava na desni strani istega portala z Marijo z detetom na prestolu, sv. Frančiškom in klečečim vitezom v priprošnji. Prav tako so bili na severni steni v cerkvi sv. Frančiška v času obnovitvenih del v 60. letih odkriti fragmenti (po vsej verjetnosti) freskantskega cikla iz življenja sv. Frančiška, v času zadnjih obnovitvenih del (2007–2013) pa tudi dve plasti stenske poslikave za sedilijami v niši na južni steni prezbititerija. Prispevek se osredotoča na zgodovino odkritja poslikav ter na njihovo slogovno in časovno opredelitev.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

Sara TURK MAROLT, Lost, Forgotten, and Newly Discovered Medieval Frescoes from the Former Church and Monastery of St. Francis in Koper

Keywords: church and cloister of Saint Francis, Koper, franciscans, fresco painting, mural painting, 14th century

Despite the scarcely visible remains, the wall paintings adorned the interior of the medieval church of Saint Francis as well as some parts of the monastery. During the restoration work of the Trieste Soprintendenza at the end of the interwar period, several fragments of fresco paintings were recorded in the cloister area. The best preserved were a fresco painting (in two layers) in the lunette of the portal connecting the church with the cloister, and the painting located on the right side of the same portal featuring the Virgin with the child on the throne with St. Francis and the knelling knight. Fragments of mural paintings were also discovered on the north nave wall in the church of St. Francis during the restoration works in the 1960s, and in the main chapel in the niche on the south wall at the time of the last restoration works (2007–2013). The article focuses on the history of the discovery of paintings, and on their analysis.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Anabelle KRIŽNAR, Avtorstvo stenskih poslikav, pripisanih Janezu Aquili, na osnovi materialne karakterizacije ometov in slikarskih tehnik

Ključne besede: Johannes Aquila, ometi, pigmenti, slikarske tehnike, avtorstvo

Janez Aquila je znan po stenskih poslikavah iz ok. 1400 v Veleméru (Madžarska), Turnišču in Martjancih (Slovenija) ter Bad Radkersburgu in Fürstenfeldu (Avstrija). V tej raziskavi smo z različnimi invazivnimi in neinvazivnimi tehnikami (OM, SEM-EDX, FTIR, XRD, XRF, VIS) analizirali materiale in slikarske tehnike, ki so jih uporabljali on sam in njegova delavnica. Pridobljeni rezultati odkrivajo veliko razliko v kakovosti tehnične izvedbe med njegovimi zgodnjimi poslikavami in kasnejšimi, ki so jih večinoma izvedli njegovi učenci.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

Anabelle KRIŽNAR, Authorship of Wall Paintings Attributed to Johannes Aquila on the Basis of Material Characterization of Plasters and Painting Techniques

Keywords: Johannes Aquila, plasters, pigments, painting techniques, authorship

Johannes Aquila is well known for his mural paintings from around 1400 in Velemér (Hungary), Turnišče and Martjanci (Slovenia), Bad Radkersburg and Fürstenfeld (Austria). In this research, materials and painting techniques used by him and his workshop were studied, applying different invasive and non-invasive techniques (OM, SEM-EDX, FTIR, XRD, XRF, VIS). Obtained results revealed a huge difference in the quality of technical execution between his early murals and his latter ones, where most of the work was carried out by his disciples.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Gašper CERKOVNIK, Srednjeveška fragmenta Živega križa in Pohoda sv. Treh kraljev v Topolšici: novoodkrito delo t. i. vojvodske delavnice

Ključne besede: Topolšica, srednjeveško stensko slikarstva, ikonografija, Živi križ, Pohod in poklon sv. Treh kraljev, vojvodska delavnica

Leta 2018 so bili v cerkvi sv. Jakoba v Topolšici nepričakovano odkriti fragmenti srednjeveške stenske poslikave. Prvi prikazuje nenavadni motiv Živega križa, drugi Pohod sv. Treh kraljev. Upodobitev Živega križa je po fragmentu na Ptuju še druga znana v Sloveniji, poslikave pa se slogovno vežejo na prav tako redka dela t. i. vojvodske delavnice, ki je delovala predvsem na Štajerskem. Na podlagi sloga jih zato lahko datiramo v drugo desetletje 15. stoletja.

**Gašper CERKOVNIK, Medieval Fragments of the Living Cross
and Procession of the Magi in Topolšica: a New Work by So-called
"Ducal Workshop"**

Keywords: Topolšica, medieval mural painting, iconography, Living Cross,
Procession and Adoration of the Magi, Ducal Workshop

In the year 2018 a surprising discovery of fragmented medieval frescoes was made in St. James' church in Topolšica. The first fragment depicts an unusual motif of the Living Cross, the second one the Procession of the Magi. The depiction of the Living Cross is, after that one in the Ptuj parish church, the second example known in Slovenia, while the frescoes can be identified as a relatively rare work of the so-called "Ducal Workshop", active mostly in Duchy of Styria. According to the style, they can be dated into the second decade of the 15th century.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

**Mojca JENKO, Lepa Sočutna s Starih Svetih gorà nad Podsredo
v luči novejših spoznaj**

Ključne besede: Lepa Pietà, Stare gore nad Podsredo, praška cesarska delavnica, Křivákova Pietà (Olomouc, Moravska), Benediktinska opatija Seeon (Bavarska), Bílá Hora (kamnolom), petrografska analiza

Plastika, razstavljena v Narodni galeriji v Ljubljani, je pripisana krogu Mojstra sv. Jakoba, najpomembnejšega kiparja Ptujskogorske kiparske delavnice, izšolanega v Pragi, v kiparski delavnici svetovidske stavbarske delavnice. Novejša češka strokovna literatura dokazuje, da so tam izdelali vrsto Lepih Pietà, izklesanih iz monolitnih blokov iz kamnoloma v Bili Hori. Raztresene so širom Evrope; naročnikom so jih dostavljali po rekah in kopnem. Tudi naš primerek je nedvomno izklesal v praški cesarski delavnici izšolani kipar, kar dokazujejo formalne značilnosti, vključno z detailji; izjemno blizu je Křivákovyi Pietà iz Olomouca (Moravska) in Lepi Sočutni iz benediktinske opatije Seeon (Bavarska). Od vseh pa se razlikuje po Marijinem pogledu v daljavo, kar dokazuje nadaljnjo stopnjo slogovnega razvoja. Kje je Lepa Sočutna s Starih Svetih gora nastala, bo ostala skrivnost vse dotlej, ko bo opravljena petrografska analiza.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

**Mojca JENKO, Latest Findings about the Beautiful-Style Pietà
from Stare Svetе Gore nad Podsredo**

Keywords: Beautiful-Style Pietà, Stare gore nad Podsredo, Prague Imperial Workshop, Křivák's Pietà (Olomouc, Moravia), Benedictine Monastery in Seeon (Bavaria), Bílá Hora (quarry), petrographic analysis

This Pietà sculpture, on permanent display at the National Gallery of Slovenia, has been attributed to the circle of the so-called Master of St. James, the leading sculptor of the Ptujská Gora workshop, who had been trained in Prague, in the workshop of the St. Vitus cathedral. Bohemian researchers have recently shown that a number of Beautiful-Style Pietás carved from the Bílá Hora quarry monoliths originated from this Prague workshop and, by river and land, travelled widely across central Europe. With its formal

characteristics and detailing, our Pietà appears to be stylistically close to Křivák's Pietà from Moravian Olomouc and to the Beautiful Pietà from the Bavarian Benedictine Monastery in Seeon. Madonna's distinct gaze into the distance, though, seems to point to a later stylistic stage. Nevertheless, without a petrographic analysis, the origin of the Pietà from Stare Sveté Gore nad Podsedem remains unsolved.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Katarina RICHTER, Poslikava starejše beljaške slikarske delavnice v cerkvici sv. Doroteje v Žabnicah (Camporosso in Valcanale)

Ključne besede: starejša beljaška slikarska delavnica, Friderik Beljaški, Janez Ljubljanski, Žabnice, Kanalska dolina

V cerkvici sv. Doroteje v Žabnicah v Kanalski dolini so bile leta 2013 odkrite, pred kratkim (2018–2019) pa konservirane kakovostne srednjeveške freske. Poslikava severne ladijске stene je posvečena Pohodu in Poklonu sv. treh kraljev, slavoločna stena pa drugim svetopisemskim in svetniškim podobam. Na podlagi slogovnih in motivnih podobnosti s poslikavami na Avstrijskem Koroškem so freske pripisljive starejši beljaški slikarski delavnici Friderika Beljaškega s sodelovanjem Janeza Ljubljanskega. Nastale so proti sredini 15. stoletja.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

Katarina RICHTER, Frescoes by the Elder Villach Painting Workshop in the Church of St. Dorothy in Žabnice (Camporosso in Valcanale)

Keywords: the Elder Villach Painting Workshop, Friedrich of Villach, Johannes of Laibach, Camporosso, Valcanale

In 2013 medieval frescoes of considerable quality were discovered in the small church of Saint Dorothy in Camporosso in Valcanale, Italy. They have also recently been conserved (2018–2019). The north wall of the nave is dedicated to the scenes of the Journey and Adoration of the Magi while the triumphal arch is decorated with more scenes from the Bible as well as images of saints. On the basis of stylistic and motif similarities to wall paintings in Carinthia, Austria, the frescoes may be attributed to Master Friedrich of Villach and his Elder Villach Painting Workshop with the collaboration of Johannes of Laibach. The frescoes were painted towards the middle of the 15th century.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Nataša GOLOB, Magister Briccius Preprost de Cilia in njegove knjige

Ključne besede: Brikcij Preprost iz Celja († 29. 11. 1505), zasebna knjižnica, Brikcijevi podpisi, latinski avtorji, italijanski humanizem, dunajsko knjižno slikarstvo

Brikcij Preprost iz Celja je bil profesor na dunajski Artistični fakulteti, večkrat njen dekan in kancler oz. rektor Univerze na Dunaju. Kot profesor latinštine je bil dobro seznanjen z rimske književnostjo in s humanističnimi tokovi v Italiji, ki jih je v svojem delovanju uvajal na dunajsko univerzo in dvor. Iz njegove knjižnice, ki jo je zapustil Bursi Ramung, se je ohranilo – z njegovimi podpisi izkazani – pet rokopisov, pet prvočiskov in štiri enote so utemeljeno pripisane njegovi knjižnici. Članek obravnava tudi rokopisne in slikarske povezave med rokopisi z Dunaja in dežele Kranjske.

Nataša GOLOB, Magister Briccius Prepost de Cilia and his Books

Keywords: Briccius Prepost de Cilia († 29. 11. 1505), personal library, Briccius' subscriptions, Latin authors, Italian humanism, Viennese illumination

Briccius Prepost de Cilia was professor at the Vienna Artistic faculty, several times its Dean and also the Chancellor of the Vienna University. As a professor of Latin, he was well acquainted with Roman literature and humanistic currents in Italy; during his professorship he introduced humanistic values at the University and at the Court. From his library, which he bestowed to Bursa Ramung, we definitively know of five manuscripts with his subscriptions, five incunabula and a further four units, all ascribed to his library. The paper also tackles the connections between manuscript and illumination production from Vienna and Carniola.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Mija OTER GORENČIČ, Epitaf Jurija Ravbarja, Razrešena uganka nagrobne freske s konca 15. stoletja v stički cerkvi

Ključne besede: Stična, samostanska cerkev, nagrobna freska, Jurij Ravbar, 15. stoletje

Prispevek prinaša odkritje, komu je bila posvečena nagrobna freska na slopu med glavno in južno stransko ladjo pod pevskim korom cistercijanske cerkve v Stični. Freska velja za edino znamenje renesanse v slovenskem zaledju v zgodnjih osemdesetih letih 15. stoletja. V članku je predstavljeno, da je bila freska naslikana za Jurija Ravbarja. Avtorica ugotaavlja, da je bilo v naslikani luneti freske prvotno več grbov, od katerih je danes ohranjen le še grb ogrskega kraljestva. Grbe interpretira v smislu izražanja pripadnosti cesarju Federiku III., ki je imel na svojem nadvojvodskem pečatu levo ob svoji podobi staroogrski grb ter grbe Avstrije, Koroške in Slovenske marke.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

Mija OTER GORENČIČ, Georg Rauber's epitaph. The Mystery of the Late 15th-Century Painted Epitaph in the Stična Cistercian Church Solved

Keywords: Stična, monastery church, epitaph, Georg Rauber, the 15th century

The contribution at hand presents the discovery of the identity of the person to whom the epitaph on the pier between the main nave and the southern nave under the choir loft of the Cistercian church in Stična was dedicated. The fresco is considered the only sign of the Renaissance in the Slovenian hinterlands in the early 1480s. The article demonstrates that the fresco was painted for Georg Rauber. The author determines that the painted fresco lunette originally contained several coats of arms, of which only the coat of arms of the Kingdom of Hungary has been preserved. She interprets the coats of arms as an expression of loyalty to Emperor Frederick III, whose archducal seal included the coat of arms of the Kingdom of Hungary and the coats of arms of Austria, Carinthia, and Windic March to the left of his portrait.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Alessandro QUINZI, Correggio, Schongauer in slike za kapelo Del Bono

Ključne besede: Correggio, kapela Del Bono, Parma, Martin Schongauer, renesansa, grafične predloge, slikarstvo

Sliki Mučeništvo svetih Placida, Flavie, Eutikija in Viktorina in Kristusovo objokovanje sta nastali v letih 1522–24 za kapelo Del Bono v benediktinski cerkvi sv. Janeza Evangelista v Parmi in sodita med Correggiovе vrhunce. Pri nastanku obeh platen so bile odločajoče tako želje naročnika, benediktinskega patra Placida Del Bona, kot njuna postavitev na vzdolžni steni družinske kapele Del Bono. Doslej neopažen je ostal vpliv bakrorezov Martina Schongauerja Kristusovega bičanja in Kristusovega polaganja v grob iz cikla Pasijona, iz sredine osmega desetletja 14. stoletja. V sv. Placidu smemo prepoznati tudi naročnikov portret.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

Alessandro QUINZI, Correggio, Schongauer and the Paintings for the Del Bono Chapel

Keywords: Correggio, Del Bono Chapel, Parma, Martin Schongauer, Renaissance, prints as models, painting

The paintings The Martyrdom of Saints Placidus, Flavia, Eutychius and Victorinus and The Lamentation of Christ were created in 1522–24 for the Del Bono Chapel in the Benedictine Church of St. John the Evangelist in Parma and are among Correggio's highlights. Both the wishes of the client, the Benedictine Father Placido Del Bono, and their placement on the longitudinal wall of the Del Bono family chapel were decisive in the creation of the two canvases. Until now, the influence of Martin Schongauer's copperplate engravings of Flagellation and Entombment from the Passion cycle, from the middle of the eighth decade of the 14th century, has remained unnoticed. St. Placidus can also be recognized as the client's portrait.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Uroš LUBEJ, Slikar Joannes Almenak (Antwerpen ?, ok. 1640/45–po 1684)

Ključne besede: Almanach, Joannes Almenak, Frans de Neve II., Antwerpen, Dunaj, Ljubljana, presta, holandsko in flamsko slikarstvo 17. stoletja

Članek razkriva identiteto flamskega slikarja, ki je bil do zdaj znan le kot Almanach, Allmenak iz Antwerpna in Almenaco Belga, na podlagi dokumenta s krstnim vpisom z dne 7. aprila 1679, Dunaj, kjer je prvič omenjeno tudi njegovo ime. Botra sta bila slikarja Joannes Almenak in Frans de Neve II.. Zaradi njune odsotnosti v času slovesnosti, sta ju zastopala slikarja Gabriel Steger in Elias Fürlich. Johannes Almenak se je rodil v letih 1640–45 ali malo pred tem, verjetno v Antwerpnu, njegova prva slikarska dela so nastala že pred letom 1670. Na začetku leta 1679 se je slikar mudil na Dunaju, v zgodnjih osemdesetih letih 17. stoletja pa je bil več let dejaven na Kranjskem. Ni znano, kdaj je slikar zapustil naše kraje in kam ga je vodila pot, gotovo pa je bil še dejaven v času nastanka slike *Potujoča muzikanta*, ki je posredno datirana 1684 (*ante quem non*).

**Uroš LUBEJ, The Painter Joannes Almenak
(Antwerpen ?, ca. 1640/45 – after 1684)**

Keywords: Almanach, Joannes Almenak, Frans de Neve II, Antwerp, Vienna, Ljubljana, pretzel, 17th Century Dutch and Flemish painting,

This article reveals the identity of the Flemish painter who until now was known only as Almanach, Allmenak from Antwerp, and Almenaco Belga, based on a document of a baptismal entry on 7 April 1679 in Vienna, where his first name is mentioned. The child's godfathers were the painters Joannes Almenak and Frans de Neve II. Due to their absences during the ceremony, they were represented by painters Elias Fürlich and Gabriel Steger. Johannes Almenak was born in 1640–45 or shortly before, probably in Antwerp, and his first paintings were created before 1670. The painter was in Vienna at the beginning of 1679, and in the early 1680s, he was active in Carniola for several years. It is not known when the painter left Slovenian lands or where his path led him, but he was certainly still active at the time of the creation of the painting *Two Travelling Musicians*, which is indirectly dated 1684 (*ante quem non*).

Enrico LUCCHESE, Risba Pietra Liberija za ljubljansko stolnico v Ameriki

Ključne besede: Pietro Liberi, risba, barok, beneška umetnost

Risba Benečana Pietra Liberija, ki prikazuje študijo treh angelov, je ohranjena v Eskenazi Museum of Art v Bloomingtonu, Indiana, ZDA. List je priprava zgornjega detajla oltarne slike sv. Miklavža med svetima Mohorjem in Fortunatom za ljubljansko stolnico (1674).

Enrico LUCCHESE, An American drawing by Pietro Liberi for the Ljubljana Cathedral

Keywords: Pietro Liberi, drawing, baroque, venetian art

A drawing by the Venetian Pietro Liberi, depicting a Study of Three Angels, is preserved at the Eskenazi Museum of Art in Bloomington, Indiana, USA. The sheet is preparatory to the upper detail of the altarpiece of St Nicholas between Saints Hermagoras and Fortunatus for the Ljubljana Cathedral (1674).

Monika OSVALD, Giovanni Pacassi starejši († 1697) in veliki oltar v Marijini cerkvi na Sveti Gori pri Gorici (pred 1686)

Ključne besede: Giovanni Pacassi starejši (†1697), Leonardo Pacassi (†1697), Sveta Gora nad Gorico, Marijino Celje (Lig), Avber na Krasu, Goriška grofija

V Breviariju o zgodovini svetišča na Sveti Gori nad Gorico (1778) se je ohranil prepis predračuna za veliki marmorni oltar, ki ga je predložil Giovanni Pacassi starejši. Oltar je datiran pred 1686, saj so tega leta nanj prenesli Marijino milostno podobo. Ko je bilo

svetišče 1786 ukinjeno, so oltarno arhitekturo odkupili za Marijino Celje (Lig), tabernakelj pa za Avber na Krasu.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

Monika OSVALD, Giovanni Pacassi the Elder († 1697) and the Main Altar in the Marian Sanctuary of Sveta Gora pri Gorici / Monte Santo di Gorizia (before 1686)

Keywords: Giovanni Pacassi the Elder (†1697), Leonardo Pacassi (†1697), Sveta Gora nad Gorico / Monte Santo di Gorizia, Marija Celje (Lig), Avber na Krasu, County of Gorizia

In the Breviary on the history of the sanctuary of Sveta Gora nad Gorico / Monte Santo di Gorizia (1778) has been preserved a transcript of the price quotation for the marble main altar, submitted by Giovanni Pacassi the Elder. The altar is dated before 1686, since that was the year in which the image of Our Lady of Grace was placed to it. When the sanctuary was abolished in 1786, the altar structure was bought by Marija Celje (Lig) and the tabernacle by Avber na Krasu.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Stefano ALOISI, Razmišljanja o nekaterih skulpturah v Furlaniji, pripisanih Giovanniju Bonazzi

Ključne besede: Furlanija, San Vito al Tagliamento, Udine, družina Altan, Giovanni Bonazza, Bortolo Cavalieri

Prispevek navaja razmišljanja o nekaterih skulpturah v Furlaniji (v San Vito al Tagliamento in v Vidmu), ki se povezujejo z Giovannijem Bonazzo in jih potrjujejo neobjavljeni arhivski dokumenti ter so tukaj pojasnjeni po kronološki plati. Poleg tega je postavljena hipoteza o morebitnem mladostnem sodelovanju kiparja z beneškim kamnosekom Bortolom Cavalierijem.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

Stefano ALOISI, Considerations on Some Sculptures in Friuli Ascribed to Giovanni Bonazza

Keywords: Friuli, San Vito al Tagliamento, Udine, Altan family, Giovanni Bonazza, Bortolo Cavalieri

This paper sets out considerations, confirmed by unpublished archive papers, on certain existing sculptures in Friuli, in San Vito al Tagliamento, and in Udine, referred to Giovanni Bonazza and clarified here in their chronology. In addition, the hypothesis is put forward of a possible youthful collaboration between the sculptor and the Venetian stonemason Bortolo Cavalieri.

Paolo GOI, Predlog za Bernarda Tabacca

Ključne besede: beneško kiparstvo 17.–18. stoletja, furlansko kiparstvo 17.–18. stoletja, Bernardo Tabacco, Francesco Tabacco

Kipar in altartist Bernardo Tabacco je deloval v Bassanu, Trevisu, Benetkah, Padovi pa tudi v Dubrovniku. Ta članek prispeva k boljšemu poznavanju delavnice z atribucijo novih del v Furlaniji in z noticami o njegovem bratu Francescu, njegovem sodelavcu.

Paolo GOI, On Bernardo Tabacco

Keywords: Venetian sculpture 17th–18th century, sculpture in Friuli 17th–18th century, Bernardo Tabacco, Francesco Tabacco

Sculptor and architect of altars, Bernardo Tabacco worked in Bassano, Treviso, Venice, Padua, as well as in Dubrovnik. This article contributes to improving the knowledge of the workshop with the attribution of new works in Friuli as well as with new documents about his brother Francesco, his collaborator.

Blaž KORPNIK, Nekaj novosti o kiparju Gregorju Božiču

Ključne besede: Barok, Božič Gregor, Claus Mark Anton, Gajšnik Janez Krstnik, Kompolje, Laško, Ljubljana, Loka pri Zidanem Mostu, Marx Andreas, Reiss Franc Krištof, Schoy Janez Jakob, Weissenkirchner Hans Adam, Wiederkehren Konstancija pl., Wintershofen Jožef Karel.

Prispevek obravnava baročnega kiparja Gregorja Božiča (o. 1676–1724). Kipar je živel in deloval v Laškem med letoma 1711 in 1724. Njegovo življenje slabo poznano, saj so arhivski viri, ki so na voljo, precej skopi s podatki. Med njimi prednjačijo zlasti matične knjige, za rekonstrukcijo njegovega opusa pa imamo na voljo le dva vira, ki izpričujeja njegovo avtorstvo. Kipar ima prepoznaven slogovni rokopis in ga lahko zato hitro ločimo od ostalih kiparjev.

Blaž KORPNIK, New Findings on the Sculptor Gregor Božič)

Keywords: Baroque, Božič Gregor, Claus Mark Anton, Gajšnik Janez Krstnik, Kompolje, Laško, Ljubljana, Loka pri Zidanem Mostu, Marx Andreas, Reiss Franc Krištof, Schoy Janez Jakob, Weissenkirchner Hans Adam, Wiederkehren Konstancija pl., Wintershofen Jožef Karel.

The article discusses the baroque sculptor Gregor Božič (around 1676–1724). The sculptor lived and worked in Laško between 1711 and 1724. His life is poorly known, as the available archival sources are quite scarce with information regarding his day-to-day life. Among sources, the registry books are in the forefront, while there are only two sources that testify to his authorship. The sculptor has a recognizable stylistic handwriting and can therefore be quickly distinguished from other sculptors.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

**Metoda KEMPERL, Kanoniška hiša Ciril-Metodov trg 6
in arhitekt Candido Zulliani**

Ključne besede: arhitekt Candido Zulliani, kamnosek Franc Grumnik, kamnosek Karl Bombasi, Ljubljana, baročna arhitektura

V članku je predstavljena kanoniška hiša na Ciril-Metodovem trgu 6, katere obnovo so doslej pripisali ljubljanskemu arhitektu Candidu Zullianiju (1712–1769). Pregled knjigovodskeih knjig ljubljanskega stolnega kapitla je pokazal, da je bila hiša leta 1746 res obnovljena pod Zullianijevim vodstvom. Kamnoseške elemente na stavbi je izdelal kamnosek Karl Bombasi iz Ljubljane po Zullianijevih načrtih. Zullianiju so na podlagi omenjene dokumentirane rekonstrukcije pripisana tudi glavna pročelja s portalni hiš na Ciril-Metodovem trgu 21, Novem trgu 2, Gosposki ulici 4 in Bregu 12.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

**Metoda KEMPERL, The Chapterhouse at Ciril-Metodov Trg 6
and the Architect Candido Zulliani**

Keywords: architect Candido Zulliani, stonemason Franc Grumnik, stonemason Karl Bombasi, Ljubljana, baroque architecture

The article presents the chapterhouse at Ciril-Metodov trg 6, whose reconstruction has, to date, been attributed to the architect Candido Zulliani from Ljubljana (1712–1769). A review of the accounting books of the Ljubljana Cathedral Chapter showed that the house was indeed reconstructed under Zulliani's direction in 1746. The building's stonework elements were made by the mason Karl Bombasi from Ljubljana according to Zulliani's plans. The main facades with portals of the houses at Ciril-Metodov trg 21, Novi trg 2, Gosposka ulica 4, and Breg 12 are also attributed to Zulliani based on the chapterhouse's documented reconstruction.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

**Polona VIDMAR, Portret Franca Antona grofa Schrattenbacha (1712–1783)
v Oaxaci**

Ključne besede: portretno slikarstvo, kavalirsko potovanje, 18. stoletje, Franc Anton Schrattenbach, Francesco Solimena

V članku je obravnavan portret mladega plemiča, ki je razstavljen v Museo de las culturas de Oaxaca v Mehiki. V muzeju je portretiranec identificiran kot član burbonske vladarske hiše, slika pa je pripisana Francescu Solimeni (1657–1747). Na podlagi napisa na portretu je avtorica v portretirancu prepoznała v Gradcu rojenega Franca Antona grofa Schrattenbacha (1712–1783) in obravnavala njegovo kavalirsko potovanje ter položaj v Neapelju, saj je bil nečak nekdanjega neapeljskega podkralja, Volfa Hanibala grofa Schrattenbacha. Pozornost je namenjena tudi različnim strategijam, ki so jih za pridobitev portreta med kavalirskim potovanjem uporabili Schrattenbach in njegova vrstnika in sorodnika, Ignac Marija II. grof Attems (1714–1762) in Ernest Henrik grof Wildenstein (1708–1768).

Polona VIDMAR, *The Portrait of Franz Anton Count Schrattenbach (1712–1783) in Oaxaca*

Keywords: portrait painting, Grand Tour, 18th century, Franz Anton Schrattenbach, Francesco Solimena

The article discusses a portrait of a young gentleman exhibited in the Museo de las Culturas de Oaxaca in Mexico. In the museum, the sitter is identified as a member of the House of Bourbon and the painting is attributed to Francesco Solimena (1657–1747). Based on the inscription on the portrait, the author identifies the sitter as Graz-born Franz Anton Count Schrattenbach (1712–1783), discusses the subject's Grand Tour and his position in Naples, being a nephew of the former Viceroy of Naples, Wolfgang Hannibal Count Schrattenbach. The paper draws attention to the various strategies for attending a portrait during Grand Tour, applied by Schrattenbach and his peers and relatives Ignaz Maria II Count Attems (1714–1762) and Ernst Heinrich Count Wildenstein (1708–1768).

Marjeta CIGLENEČKI, Avguštin Stegenšek – fotograf

Ključne besede: Avguštin Stegenšek, dokumentarna fotografija, dokumentiranje kulturne dediščine, fotografiranje cerkvenih zunanjščin in notranjščin, fotografiranje cerkvene opreme

Članek predstavlja Avguština Stegenška (1875–1920), enega pionirjev slovenske umetnostne zgodovine, kot fotografa. Fotoaparat je imel Stegenšek že med študijem v Rimu (1899–1902), kasneje pa je precej svojih prihrankov porabil za nabavo zanesljive foto opreme. Od 950 negativov, kolikor jih je leta 1920 evidentiral v njegovi zapuščini, se jih je ohranilo okrog 190 in nekaj dodatnih pozitivov. Vsi dokumentirajo umetnine, ki jih je raziskoval. Pri analizi Stegenškovih fotografij, objavljenih v njegovih dveh topografskih monografijah (iz let 1905 in 1909), članek pokaže, kako Stegenškove fotografije presegajo raven zgolj dokumentiranja.

Marjeta CIGLENEČKI, Avguštin Stegenšek – Photographer

Keywords: Avguštin Stegenšek, documentary photography, documenting cultural heritage, taking photos of the church exteriors and interiors, taking photos of the church furnishing

The article presents Avguštin Stegenšek (1875–1920), one of the pioneers of Slovene art history, as a photographer. Stegenšek possessed a camera already while studying in Rome (1899–1902), later he spent a great amount of his savings to acquire reliable photo equipment. Out of 950 negatives, registered in his estate in 1920, around 190 and some additional positives have been preserved. All of them document the works of art he was researching. In analysing Stegenšek's photographs, published in his two topographical monographs (from 1905 and 1909), the article demonstrates how Stegenšek's photos exceed the level of mere documentation.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Franci LAZARINI, Nekdanje evangeličansko župnišče v Radljah ob Dravi – neznano zgodnje delo Otta Bartninga

Ključne besede: evangeličanska sakralna arhitektura, Štajerska, Radlje ob Dravi, 20. stoletje, pročodrimsko gibanje, Otto Bartning

Članek obravnava stavbo nekdanjega evangeličanskega župnišča v Radljah ob Dravi, zgrajenega leta 1912 po načrtih Otta Bartninga, ki je kasneje postal eden najvidnejših nemških arhitektov in se je specializiral prav za evangeličansko sakralno arhitekturo. Njegov slabo raziskani zgodnji opus je nastal v tesni povezavi s pročodrimskim gibanjem (Los-von-Rom-Bewegung), razširjenim v nacionalno mešanih predelih Avstro-Ogrske v prvih desetletjih 20. stoletja, ki se je zavzemalo za prestop nemško govorečega prebivalstva iz katoliške v evangeličansko vero. Zgradba kaže precejšnje podobnosti z drugimi sočasnimi Bartningovimi župnišči, npr. v Peggau, Rottenmannu, Lipnici, Novém Městu pod Smrkem in do neke mere Kremsu.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

Franci LAZARINI, Former Evangelical Parson's House in Radlje ob Dravi – Unknown Early Work by Otto Bartning

Keywords: evangelical sacred architecture, Styria, Radlje ob Dravi (Mahrenberg), 20th century, Away from Rome Movement, Otto Bartning

The article discusses the building of former evangelical parson's house in Radlje ob Dravi (German: Mahrenberg), built in 1912 and designed by Otto Bartning, who later became a renown German architect, specialised in evangelical sacred architecture. His early mainly unresearched oeuvre, is connected to the Away from Rome movement (Los-von-Rom-Bewegung), widespread in the nationally mixed regions of Austria-Hungary in the first decades of the 20th century, which required the Germanophone population to convert from Catholicism to Protestantism. The edifice strongly resembles Bartning's other contemporary parson's houses, e.g. in Peggau, Rottenmann, Leibnitz, Nové Město pod Smrkem, and to some extent Krems.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Katja MAHNIČ, Steletovo poročilo o varstvu spomenikov v prvem Zborniku za umetnostno zgodovino

Ključne besede: France Stelè, spomeniško varstvo, umetnostna zgodovina, konservatorstvo, stroka, konceptualni okvir

V prvem letniku *Zbornika za umetnostno zgodovino* je F. Stelè objavil dvodelni prispevek z naslovom *Varstvo spomenikov*. V prvem delu prispevka je uvodoma na kratko predstavil razvoj spomeniškega varstva v Sloveniji. Ta uvod je v historiografskem smislu izredno zanimiv iz več razlogov. Prispevek se osredotoča na v njem implicitno nakazano povezavo med spomeniškim varstvom in umetnostno zgodovino, kot jo je razumel in promoviral Stelè, ter spremembe njenega razumevanja v okviru kasnejšega razvoja spomeniškega varstva na Slovenskem. Izkaže se, da Stelè spomeniškega varstva ni razumel kot stroke, pač pa kot prizadevanje za dosego določenega cilja, ohranjanja spomenikov. Tisto, kar je dajalo tako vsebino kot strokovno podlogo temu prizadevanju, je bila umetnostna zgodovina.

Za Steleta je bila torej umetnostna zgodovina tista, ki je določala predmet, metode in cilje delovanja spomeniškega varstva. V resnici je šlo torej za precejšnjo zožitev razumevanja spomeniškega varstva na varstvo pretežno umetnostnih spomenikov. Ta zožitev je imela pomemben vpliv na nadaljnji razvoj spomeniškega varstva na Slovenskem, ki se je po nekaj desetletjih znašlo pred nalogo utemeljevanja širitev področja svojega delovanja. Hkrati je Steletovo razumevanje spomeniškega varstva prineslo tudi umanjkanje razvoja prave spomeniškovarstvene teorije, razmislek o temeljnih konceptih te dejavnosti, njenih ciljih in metodah. Kljub kasnejši širitvi področja delovanja spomeniškega varstva, reorganizacije spomeniškovarstvene službe in vzpostavitev konservatorstva kot posebne stroke umetnostna zgodovina ohranja svojo ključno vlogo na področju spomeniškega varstva.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

**Katja MAHNIČ, Stelè's Report on Monument Protection
in the First Volume of Zbornik za umetnostno zgodovino**

Keywords: France Stelè, monument protection, art history, conservation, profession, conceptual framework

In the first volume of *Zbornik za umetnostno zgodovino* [Art History Journal], France Stelè published a two-part article entitled *Varstvo spomenikov* [Monument Protection]. In the first part of the article, he briefly presented the development of monument protection in Slovenia. This introduction is incredibly interesting, historiographically speaking, for several reasons. This article will focus on the connection between monument protection and art history that is implicitly indicated in it, as it was understood and promoted by Stelè, and on how its perception changed in the subsequent development of monument protection in Slovenia. As it turns out, Stelè did not view monument protection as a profession but as an effort towards attaining a specific goal, i.e. monument conservation. The contents and technical basis of this effort were provided by art history. Therefore, in Stelè's opinion, art history was what defined the subject, methods and aims of the monument protection practice. In fact, he viewed monument protection much more narrowly as primarily the protection of artistic monuments. This narrow definition had a major impact on the further development of monument protection in Slovenia, which was confronted with the task of justifying the expansion of its operation a few decades later. Moreover, Stelè's understanding of monument protection also resulted in a lack of development of genuine monument protection theory, i.e. of contemplation about the basic concepts of this activity, its goals, and methods. Despite the subsequent expansion of monument protection's area of activity, the reorganization of the monument protection service, and the establishment of conservation as a special profession, art history has retained its vital role in the field of monument protection.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

**Maja LOZAR ŠTAMCAR, Mladi Gojmir Anton Kos in srednjeevropsko
oblikovanje pohištva v drugem in tretjem desetletju dvajsetega stoletja**

Ključne besede: Gojmir Anton Kos, leta oblikovanja umetniške osebnosti, oblikovanje pohištva in notranje opreme, modernizem, artdeko, Dunaj, Berlin, Ljubljana

Gojmir Anton Kos ni bil samo eden najuglednejših slovenskih slikarjev, ampak tudi izreden oblikovalec pohištva in druge stanovanjske opreme. Pričajoča študija razkriva, kako se je vsestransko nadarjeni mladi Kos holistično umetniško formiral na Dunaju, v Berlinu

in Ljubljani. Že njegove prve zasnove za pohištvo in interierje so izdajale brezhibne proporce in skladnost rahločutno domiselnih form in barvnih schem v artdekojevskem smislu.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

Maja LOZAR ŠTAMCAR, Gojmir Anton Kos and the Furniture Design of the 1910s and 1920s

Keywords: Gojmir Anton Kos, formative years, furniture and interior design, Modernism, Art Deco, Vienna, Berlin, Ljubljana

Gojmir Anton Kos was not only one of the most prominent Slovenian painters, but was also an extraordinary furniture and interior designer. The study reveals the formative years of the all-round talented young Kos in Vienna, Berlin and Ljubljana. His earliest designs for furniture and interiors already clearly manifested a flawless command of proportions and harmony of the sensitively imaginative shapes and color schemes in the Art Deco spirit.

1.01 IZVIRNI ZNANSTVENI ČLANEK

Luca CABURLOTTO, Slovenia na plakatih zbirke Salce v Museo nazionale v Trevisu

Ključne besede: plakati, grafike, Slovenija, turizem, industrija, prireditve

V veliki zbirki plakatov, ki jo je ustvaril Ferdinando Salce, je veliko primerkov visoke grafične kvalitete, ki zadevajo Slovenijo in ki so jih ustvarili umetniki, kot so Ratomir Pešić, Janez Trpin, Eugen Šajn, Franz Lenhart, Peter Kocjančič, Ivan Pengov, Herman Hus, Božidar Jakac in drugi. Nastali so z namenom promocije turizma, industrije, prireditve in srečanj.

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

Luca CABURLOTTO, Slovenia on the Posters of the Collection Salce at the Museo Nazionale in Treviso

Keywords: posters, prints, Slovenia, tourism, industry, events

The great collection of posters made by Ferdinando Salce includes many of high graphic quality concerning Slovenia drawn by artists as Ratomir Pešić, Janez Trpin, Eugen Šajn, Franz Lenhart, Peter Kocjančič, Ivan Pengov, Herman Hus, Božidar Jakac and others, to promote tourism, industries, events, meetings.

Špela GROŠELJ, Hagija Sofija – model za klasične osmanske in sodobne turške mošeje? Primer nove mošeje na trgu Taksim

Ključne besede: Hagija Sofija, Mošeja na Trgu Taksim, Mimar Sinan, nacionalna identiteta, arhitektura

V tradicionalni turški umetnostni zgodovini je dolgo veljalo, da so bile klasične osmanske mošeje, zgrajene v 16. stoletju, zgrajene po modelu Hagije Sofije. Arhitekt večine klasičnih osmanskih mošejev je Mimar Sinan. V preteklosti so se v zgodovinopisu začeli pojavitati številni miti o arhitektu Sinanu in njegovem odnosu do Hagije Sofije. Mnogi miti so imeli politično osnovo in so skupaj s arhitekturo igrali pomembno vlogo pri oblikovanju nacionalne identitete Turčije. Hagija Sofija in Mimar Sinan sta še danes nabita s politično simboliko. Velja to tudi za novo mošejo na trgu Taksim?

1.01 ORIGINAL SCIENTIFIC PAPER

Špela GROŠELJ, Hagia Sophia as Model for the Classical Ottoman and a Possible Model for Contemporary Turkish Mosques? An Example of the New Mosque on the Taksim Square

Keywords: Hagia Sophia, Taksim Square Mosque, Mimar Sinan, National Identity, Architecture

In traditional Turkish art history, it has long been defended that classical Ottoman mosques, built in the 16th century, were built on the model of Hagia Sophia. The architect of most classical Ottoman mosques was Mimar Sinan. Throughout history, many myths about the architect Sinan and his relationship to Hagia Sophia began to appear in historical texts. Many myths had a political basis and, together with architecture, played an important role in shaping Turkey's national identity. Hagia Sofia and Mimar Sinan are still charged with political symbolism today. Is it the same with the new mosque on Taksim Square?

Avtorji / Authors

STEFANO ALOISI
aloisi.stefano@gmail.com

LUCA CABURLOTTO
Soprintendente archivistico del Friuli Venezia Giulia
via Alessandro Lamarmora, 17
IT-34139 Trieste
luca.caburlotto@cultura.gov.it

DOC. DR. GAŠPER CERKOVNIK
Oddelek za umetnostno zgodovino,
Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani
Aškerčeva 2
SI-1000 Ljubljana
gasper.cerkovnik@ff.uni-lj.si

IZR. PROF. DR. MARJETA CIGLENEČKI
Krempljeva 9
SI-2250 Ptuj
marjeta.ciglenecki@gmail.com

PAOLO GOI
goi.paolo@gmail.com

ZASL. PROF. DDR. NATAŠA GOLOB
Oddelek za umetnostno zgodovino
Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani
Aškerčeva 2
SI-1000 Ljubljana
natasa.golob@ff.uni-lj.si

ŠPELA GROŠELJ
Ljubljana/Istanbul, doktorska študentka na Univerzi v Istanbulu
spela.groselj87@gmail.com

MAG. MOJCA JENKO
Narodna galerija
Puharjeva ulica 9
SI-1000 Ljubljana
mojca_jenko@ng-slo.si

PROF. DR. METODA KEMPERL
Pedagoška fakulteta Univerze v Ljubljani
Kardeljeva ploščad 16
SI-1000 Ljubljana
metoda.kemperl@pef.uni-lj.si

BLAŽ KORPNIK

Mozirje

DRA. ANABELLE KRIŽNAR

Profesora Titular

Dpt. de Escultura e Historia de las Artes Plásticas
Facultad de Bellas Artes
Universidad de Sevilla
C/ Gonzalo Bilbao 7 y 9
ES-41003 Sevilla

Oddelek za umetnostno zgodovino
Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani
Aškerčeva 2
SI-1000 Ljubljana
akriznar@us.es

DOC. DR. FRACI LAZARINI

Oddelek za umetnostno zgodovino
Filozofska fakulteta Univerze v Mariboru
Koroška cesta 160
SI-2000 Maribor
franci.lazarini@um.si

Umetnostnozgodovinski inštitut Franceta Steleta, ZRC SAZU
Novi trg 2
SI-1000 Ljubljana
franci.lazarini@zrc-sazu.si

DR. MAJA LOZAR ŠTAMCAR

Narodni muzej Slovenije

Prešernova 20

SI-1000 Ljubljana
maja.lozar@nms.si

DR. UROŠ LUBEJ

Ljubljana

uros.lubey@gmail.com

DR. ENRICO LUCCHESE

Dipartimento di Lettere e Beni Culturali
Università degli Studi della Campania Luigi Vanvitelli
Via Raffaele Perla, 21
IT-81055 Santa Maria Capua Vetere
enrico.lucchese@unicampagna.it

DOC. DR. KATJA MAHNIČ

Oddelek za umetnostno zgodovino
Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani
Aškerčeva 2
SI-1000 Ljubljana
katja.mahnic@ff.uni-lj.si

DOC. DR. RENATA NOVAK KLEMENČIČ

Oddelek za umetnostno zgodovino
Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani
Aškerčeva 2
SI-1000 Ljubljana
renata.novakklemencic@ff.uni-lj.si

DR. MONIKA OSVALD

monika.osvald@gmail.com

DOC. DR. MIJA OTER GORENČIČ,

Umetnostnozgodovinski inštitut Franceta Steleta, ZRC SAZU
Novi trg 2
SI-1000 Ljubljana
mija.oter@zrc-sazu.si

ALESSANDRO QUINZI

Musei Provinciali di Gorizia
Piazza Edmondo De Amicis, 2
IT-34170 Gorizia
alessandro.quinzi@regione.fvg.it

KATARINA RICHTER

Rateče 9
SI-4283 Rateče – Planica
katarina.richter9@gmail.com

DOC. DR. KATARINA ŠMID

Fakulteta za humanistične študije Univerze na Primorskem
Titov trg 5
SI-6000 Koper
katarina.smid@fhs.upr.si

PROF. DR. GUIDO TIGLER

Dipartimento di Storia, Archeologia, Geografia, Arte e Spettacolo
Università degli Studi Firenze
Via S. Gallo, 10
IT-50129 Firenze
guido.tigler@unifi.it

SARA TURK MAROLT

Oddelek za umetnostno zgodovino
Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani
Aškerčeva 2
SI-1000, Ljubljana
sara.turk@ff.uni-lj.si

PROF. DR. POLONA VIDMAR

Oddelek za umetnostno zgodovino
Filozofska fakulteta Univerze v Mariboru
Koroška cesta 160
SI-2000 Maribor
polona.vidmar@um.si